

کارنامه

دفتر سی و هشتمین جشنواره
بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

دبیر جشنواره: حامد جعفری
مدیر روابط عمومی: سید محمد صادق لواسانی

سر دبیر: محمد حسین لواسانی
تکنگاری و یادداشت: محسن دلیلی / علی افشار
دبیر تحریریه: لیلا سلمانی

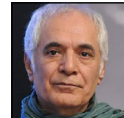
مدیر هنری: علی چشمی
تصویر ساز: فرناز شمیمی
ویراستار: محمد خسرو پور
دبیر عکس: معین باقری
عکاس: عرفان کوچاری / مریم بهرامی پور / سارا ارفع الرقیعی / رسول شجاعی / ندا قانع

با سپاس از مریم جودکی، شراره داودی، عطیه موذن، ندا عابدی، حسن باریکبین،
حمید اقدسی، سمیرا افتخاری

فهرست

۰۳	محملی برای بودن، مجالی برای ماندن
۰۴	با جشنواره کودک از انتصاب دبیر تا افتتاحیه
۰۸	درآمدی بر یک شروع تازه
۱۰	ملاقات با نوستالژی
۱۴	ترکیب جذاب جشنواره سی و هشتم برای داوری آثار بلند
۱۵	تفاوت‌های جشنواره سی و هشتم با سایر ادوار
۱۶	پسر بچه‌ای که در قاب نقره‌ای جا ماند
۱۸	پرتره زنی که افسانه‌ها را بیدار کرد
۲۰	جشنواره کودک در مسیر پویایی
۲۲	از چالش دیروز تا چشم‌انداز فردا
۲۶	«دُم‌دراز» خودم بودم
۲۸	نشست رسانه‌ای آثار بلند، متفاوت برگزار شد
۳۴	چهار فیلم‌نامه برای یک مدرسه
۳۶	دست‌به‌دست هم روی ریل پیشرفت
۳۷	راویان مستند
۳۸	یک تجربه
۴۰	در مجاورت رویا
۴۲	پروانه روی شانه
۴۳	کودک و سینما
۴۴	جشنواره صاحب‌خانه شد
۴۵	از نقش پررنگ نوجوانان تا نمایش فیلم در میناب
۴۶	گزارش تصویری

محملی برای بودن مجال برای ماندن

محمود کلاری | فیلمبرداری / نویسنده و کارگردان

منظر مضمون و وجود مبانی تخصصی، همین جشنواره کودکان و نوجوانان است.

به گمانم قدم‌های اولیه در زمینه معرفی و شناخت سینمای ایران در عرصه‌های جهانی که به شکل قابل ملاحظه‌ای با تامل و تشویق و بعضاً شگفتی همراه شد، مشخصاً وام‌دار آثار فیلمسازان ایرانی در همین عرصه کودک و نوجوان است، بنابراین امیدوارم حالا که به هر جان‌کدنی که شده جشنواره کودک خود را سرپا نگه داشته است، ما نیز همواره با تدبیر و امید، اندیشه تداوم آن‌را در سر پیروانیم. نکته حائز اهمیت دیگر در آن جاست که شاید برخی از افراد به واسطه ناشناختگی نسبت به تأثیرات این رویداد و اهمیت محتوایی و بنیادی که در خود دارد، نسبت به برگزاری آن نگاه دیگری داشته باشند که در این بین یکی از مهم‌ترین وظایف ما به‌ویژه خانواده بزرگ رسانه، آگاهی‌بخشی و روشن‌گری‌ست.

یکی از نکات قابل توجه در زمینه کلیت سینما و اقسام گونه‌های آن در این است که برای حفظ خودش که گاهی به‌سان جای‌جای دنیا با استقبال حداقلی مواجه می‌شود، به قصه و آن نوع سینمایی رو می‌آورد که در عامیانه‌ترین مفهوم آن سینمای «سرگرم‌کننده» تعبیر می‌شود که در این بین، جهان سینمای کودک حداقل این پتانسیل و انرژی را در خود دارد که بتواند به واسطه محور قرار گرفتن کودک، با خانواده‌ها ارتباط برقرار کند و ماندگار بماند. یکی دیگر از اتفاقات مثبتی که در دل برگزاری جشنواره کودک مستتر است، به برقراری تعاملات بیشتر و ارتباط نزدیک‌تر سینماگر با کودکان در مسیر شناخت بیش از پیش آنان بازمی‌گردد.

گذشته از فیلم‌های تجربی و کوتاه به‌عنوان بستری برای ورود به سینمای حرفه‌ای، شاید سینمای کودک یا فیلم‌سازی برای کودکان را بتوان زمینه‌ساز صعود و پیشرفت سینمای بزرگسال خواند، چراکه نه تنها در ایران به شکل خاص، با تلاش هنری عباس کیارستمی که افزون‌بر تعداد نمونه‌هایی که می‌توان آورد، سینمای هند نیز به‌ویژه در گونه کودک با ساتیاجیت‌رای معارفه می‌شود. سینمای کودک ایران به واسطه کانون، سعی بسیاری برای رشد و نمو انجام داد اما در ادامه این مسیر سال‌هاست که جشنواره کودک و نوجوان برای بقای این رویداد مهم تقلا می‌کند. همین‌که در شرایط خاص جشنواره کودک و نوجوان بتواند دوام بیاورد و به راه خود ادامه دهد، امتیازی برای سینمای کودک به‌شمار می‌آید.

در نظر داشته باشیم که نفس برگزاری جشنواره کودک، بهانه بسیار کارساز و موثری در گردآمدن فیلمسازان این عرصه به دور یکدیگر است و تولید فیلم برای چنین محملی، خود سبب‌ساز انسجام، مقایسه و تلاشی مضاعف از جانب سینماگران می‌شود؛ البته آنچه از جنبه مقایسه‌ای مهم‌تر می‌نمایند، ایجاد فرصت و بستری برای تبادل نظر و کسب تجربه‌های گوناگون در کنار یکدیگر است و افزون‌بر آن موقعیتی برای انتقال تجربیات و دستاوردهای گوناگون تکنیکی و حتی محتوایی در سایه ابزار مهمی چون گفت‌وگو. باید توجه داشت زمانی که این‌دست جشنواره‌ها تخصصی‌تر و از منظر مضمون متمرکزتر می‌شوند، پهنه کاربرد و تأثیرگذاری آن‌ها گسترده‌تر می‌شود. حالا در همین زمینه، از جمله مهم‌ترین و موثرترین جشنواره‌ها

با جشنواره کودک از انتصاب دبیر تا افتتاحیه

شهر اصفهان به سان اغلب سنوات گذشته، در نخستین ماه پاییزی، میزبان رویاهای کوچک و بزرگ کودکانه بود. سی‌وهشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان به دبیری حامد جعفری مدیرعامل بنیاد سینمایی فارابی آماده شد تا در بازه‌ای ۶ روزه، (یازدهم تا شانزدهم) مسیر سینمای نسل آینده را بار دیگر از نصف جهان روایت کند. برنامه‌ریزی این جشنواره، از برگزاری جلسات و تبیین نشست‌های تخصصی تا انتخاب و اکران آثار برگزیده، با دقت و ظرافت ویژه‌ای صورت گرفت تا فرهنگی‌ترین رویداد سینمایی کشور، با نمود تمایزها و اقدامات نو نسبت به ادوار گذشته، جلوه‌گاه سینمای کودک و نوجوان در سال جاری باشد.

تفاوت‌هایی نسبت به ادوار گذشته نظیر توجه به مسائل روز کودکان و جامعه، مرور آثار مرتبط با «جنگ و کودکان»، تخصصی‌تر کردن جوایز، افزودن جوایز آثار مبتنی بر هوش مصنوعی و افزودن جایزه بهترین بازیگر بزرگسال منتشر شد؛ رویکردهای جدیدی که در دایره تلاش‌های مستمر و تدابیر جمعی برگزارکنندگان در راستای همگام‌سازی این رویداد فرهنگی سی‌وهفت ساله با تحولات فرهنگی، اجتماعی، مقاومت و فناوری‌های نوین جهانی قرار می‌گرفت.

انتصاب حامد جعفری به عنوان دبیر جشنواره

رائد فریدزاده، سه‌شنبه پنجم خردادماه، در حکمی حامد جعفری مدیرعامل بنیاد سینمایی فارابی را به عنوان دبیر سی‌وهشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان منصوب کرد تا جشنواره سی‌وهشتم به‌طور رسمی کار خود را آغاز کند.

فراخوانی با تفاوت‌های بدیع

به تاریخ بیست‌وپنجم خرداد، فراخوان جشنواره کودک در دو بخش ملی و بین‌المللی و البته بخش ویژه «میناب» با

برگزاری نخستین نشست هماهنگی

نخستین جلسه هماهنگی و برنامه‌ریزی جشنواره سی‌وهشتم، چهارشنبه هفتم مردادماه با حضور استاندار اصفهان، دبیر جشنواره و رئیس شورای شهر اصفهان برگزار شد، نشستی که در آن شیوه‌های اجرایی، ابعاد کیفی برگزاری و راهکارهای بهره‌گیری حداکثری از ظرفیت‌های فرهنگی اصفهان مورد بررسی قرار گرفت.

اعلام زمان پایان مهلت ارسال آثار

سیمون سیمونیان مدیر دبیرخانه جشنواره، در روز نوزدهم مرداد، پایان وقت اداری سی‌ویکم همین ماه را زمان پایان فرصت ثبت‌نام و ارسال نسخه بازیابی آثار به این دوره از جشنواره عنوان کرد.

۷۷۱ اثر در بخش ملی، متقاضی حضور در جشنواره

با پایان مهلت ثبت‌نام آثار در بخش‌های مختلف این رویداد، تعداد ۴۶ عنوان فیلم بلند داستانی، ۲۸۶ عنوان فیلم کوتاه داستانی، ۱۷۶ عنوان فیلم پویانمایی کوتاه، ۵۰ عنوان فیلم مستند کوتاه و ۱۰۷ عنوان فیلم هوش مصنوعی و در مجموع ۷۷۱ اثر در بخش ملی به دبیرخانه این دوره از جشنواره ارسال شد. از میان آثار رسیده، ۱۱۷ عنوان فیلم به موضوعات مربوط به مدرسه شجره طیبه میناب، جنگ ۱۲ روزه و جنگ رمضان اختصاص داشت.

فرصتی برای جذب و آموزش خبرنگاران نوجوان

طبق روند سال‌های گذشته، فراخوان جذب و آموزش خبرنگاران نوجوان ویژه جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان برای سنین ۱۳ تا ۱۶ سال شنبه ۱۴ شهریورماه منتشر شد تا علاقه‌مندان برای شرکت در این طرح ثبت‌نام کنند.

تفاهم بر سر برگزاری جشنواره در اصفهان

در روز ۱۷ شهریور و هم‌زمان با روز ملی سینما با حضور مهدی جمالی‌نژاد استاندار اصفهان، رائد فریدزاده معاون وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و رئیس سازمان سینمایی، علی قاسم‌زاده شهردار اصفهان و حامد جعفری دبیر جشنواره، تفاهم‌نامه برگزاری جشنواره سی‌وهشتم در نصف جهان به امضا رسید.

ثبت‌نام ۱۶۰۴ کودک و نوجوان در دور روز

فراخوان ثبت‌نام داوران کودک و نوجوان، سه‌شنبه ۱۷ شهریورماه منتشر شد تا براساس آن، کودکان ۱۰ تا ۱۲ سال و نوجوانان ۱۳ تا ۱۶ سال، مشخصات خود را به ثبت

رسانند. یکی از نکات قابل توجه این بخش، نام‌نویسی حدود ۱۶۰۴ کودک ۱۰ تا ۱۲ سال و نوجوان ۱۳ تا ۱۶ سال در دو روز نخست آغاز ثبت نام بود.

انتخاب ۱۷ اثر خارجی از ۱۴ کشور

هیئت‌انتخاب بخش بین‌الملل جشنواره به مدیریت رضا تشکری، با بازیابی ۱۷۳ اثر خارجی متقاضی حضور در این رویداد فرهنگی، ۱۷ اثر از ۱۴ کشور را برای حضور در جشنواره سی‌وهشتم برگزید. آثار بازیابی‌شده در بخش بین‌الملل این دوره از جشنواره از کشورهای مختلف آسیایی، اروپایی و آمریکایی بود که در پایان فرایند بازیابی، هشت عنوان فیلم بلند سینمایی و پویانمایی و ۹ فیلم کوتاه برای حضور در بخش بین‌الملل جشنواره انتخاب شد.

معرفی آثار بخش مسابقه فیلم کوتاه داستانی

در روز دوشنبه بیست‌وسوم شهریورماه، اسامی ۱۸ آثار راه‌یافته به بخش مسابقه فیلم کوتاه داستانی جشنواره معرفی شد.

هم‌اندیشی شورای سیاست‌گذاری برای تعالی یک رویداد

نشست هم‌اندیشی شورای سیاست‌گذاری سی‌وهشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان با حضور ایرج طهماسب، مرضیه برومند، رسول صدرعاملی، گیتی خامنه، مسعود کرباسیان کارشناس اقتصاد هنر، کمال حیدری معاون فرهنگی شهرداری اصفهان، فرزانه کلاهدوزان عضو شورای شهر اصفهان، علی صالحی رئیس کمیسیون فرهنگی شورای شهر اصفهان، سیدمهدی سیدین‌نیا مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی اصفهان و امیر محزونیه رئیس حوزه هنری اصفهان، در کنار رائد فریدزاده، علی قاسم‌زاده و حامد جعفری به‌عنوان اعضای شورای سیاست‌گذاری این جشنواره به تاریخ بیست‌وچهارم شهریور برگزار شد.

اعلام اسامی فیلم‌های دو بخش کوتاه پویانمایی و هوش مصنوعی

اسامی فیلم‌های راه‌یافته به دو بخش مسابقه کوتاه پویانمایی و هوش مصنوعی حاضر در جشنواره کودک، چهارشنبه ۲۵ شهریور معرفی شد. در این بخش از ۲۸۳ اثر رسیده به دبیرخانه، ۲۶ اثر به مسابقه فیلم‌های کوتاه پویانمایی و هوش مصنوعی راه یافت.

رده‌بندی سنی فقط یک عدد نیست

نشست تخصصی «رده‌بندی سنی از سیاست‌گذاری تا اجرا»

جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان و شیوه نمایش آن‌ها سه‌شنبه ۳۱ شهریورماه اعلام شد.

کارگاهی برای انتقال یک تجربه

کارگاه تخصصی اقتباس با موضوع بازآفرینی داستان از انتخاب تا فیلمنامه، آشنایی با اصول حقوقی اقتباس و شناخت ساختار فیلمنامه‌نویسی در اقتباس با حضور فرهاد توحیدی، بهمن کامیار و عوامل فیلم «باغ کیانوش» به کوشش عوامل جنبی جشنواره سی‌وهشتم در روز ششم مهرماه برگزار شد. عناوین و فراخوان مرتبط با کارگاه آموزشی «از قصه تا سینما» در قالب کارگاه‌های جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان چهارشنبه اول مهرماه اعلام شد و علاقه‌مندان از ۱ تا ۴ مهر برای شرکت در این کارگاه ثبت‌نام کردند.

معرفی مربیان نهمین المپیاد فیلم‌سازی نوجوانان ایران

اشکان چاوشی، مهدی خرمیان، زهره زمانی خلفلو، عماد سلمانیان و سارا طالبیان به‌عنوان مربیان نهمین دوره المپیاد فیلم‌سازی نوجوانان معرفی شدند که هرکدام از این مربیان، همراهی با هفت شرکت‌کننده را در برنامه خود داشتند.

که به واکاوی چالش‌ها و ضرورت‌های آن می‌پرداخت، عصر روز چهارشنبه ۲۵ شهریور با تلاش جشنواره سی‌وهشتم و حضور جمعی از مدیران و فعالان عرصه هنر هفتم در بنیاد سینمایی فارابی برگزار شد.

رونمایی از پوستر جشنواره

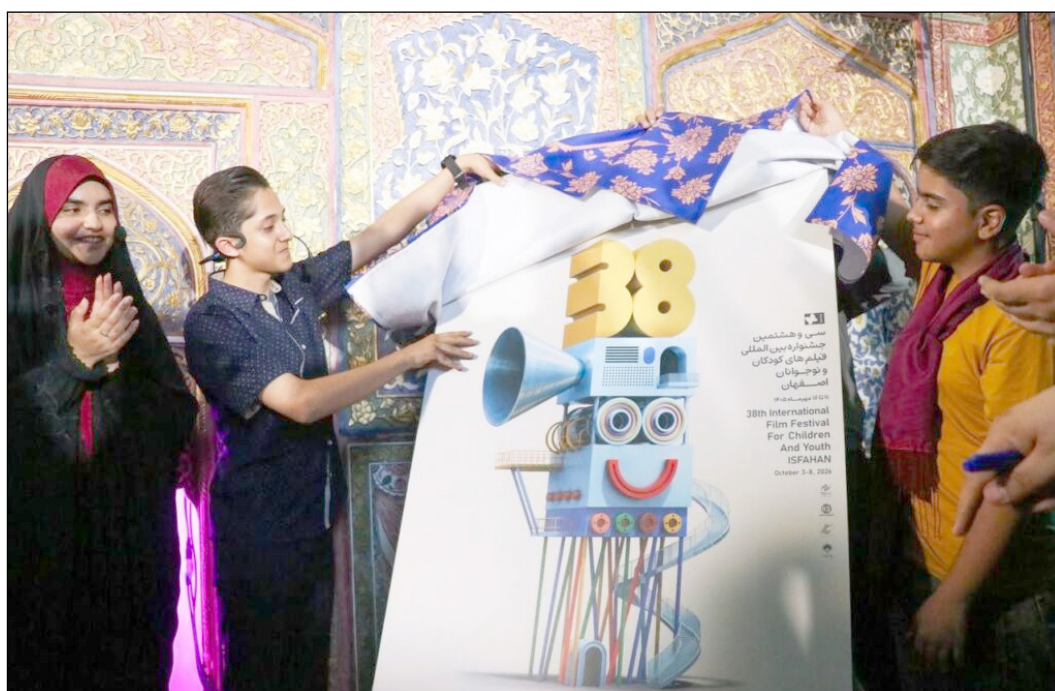
پوستر سی‌وهشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان به همراه پوستر ویژه میناب با حضور حامد جعفری، علی قاسم‌زاده، سیدمهدی سیدین‌نیا، مسعود نیک‌آیین، کمال حیدری، فرزانه کلاهدوزان، علی صالحی و جمعی از مدیران جشنواره، داوران و خبرنگاران کودک و نوجوان یکشنبه ۲۹ شهریورماه در تالار تاریخی اشرف اصفهان رونمایی شد.

برگزاری المپیاد فیلم‌سازی نوجوانان ایران

دوشنبه ۳۰ شهریور، خبرگزاری نهمین المپیاد فیلم‌سازی نوجوانان به دبیری اویس طوفانی با حضور ۳۵ نوجوان ۱۴ تا ۱۷ ساله اعلام شد. آثار و ایده‌های ارسال‌شده، با همکاری انجمن سینمای جوانان ایران توسط پنج داور بررسی و در نهایت ۳۵ نوجوان برای حضور در نهمین دوره انتخاب شدند که مقرر شد برگزاری مرحله نهایی این رویداد، همزمان با جشنواره فیلم کودک پیگیری شود.

معرفی فیلم‌های بخش مستند کوتاه

هفت مستند راه‌یافته به بخش مستند کوتاه

این دوره، شاهد برگزاری جشنواره‌ای به گستره ایران باشیم.

معرفی داوران آثار کوتاه

ترکیب داوران آثار کوتاه داستانی و مستند و همچنین آثار کوتاه پویانمایی و هوش مصنوعی در تاریخ هشت مهر مشخص شد.

ارائه جدول نمایش آثار در سراسر کشور

در تاریخ دهم مهرماه، جدول نمایش آثار در اصفهان و سراسر کشور منتشر شد.

معرفی ۱۱ اثر حاضر در مسابقه فیلم‌های بلند

بخش بین‌الملل

۱۱ اثر بخش مسابقه فیلم‌های بلند بین‌الملل که شامل آثاری از سوئد، دانمارک، نروژ، کرواسی، اسلواکی، سنگاپور، اسلوانی، لتونی، صربستان، مصر، روسیه، هند و ایران می‌شود، به تاریخ ۱۰ مهر اعلام شد.

پیام وزیر فرهنگ به سی‌وهشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

سید عباس صالحی در برشی از پیام خود در دهمین روز از ماه مهر، چنین آورده است، «این جشنواره باید هم پناهگاه خیال و شادی باشد و هم زبان کودکان؛ از رنج‌هایی که بر آنان گذشته است سخن بگوید و حق آنان را برای شور و نشاط، امنیت، آرامش، آموزش، بازی و زندگی یادآوری کند».

پیام رئیس سازمان سینمایی

در قسمتی از پیام رائد فریدزاده که در یازدهمین روز از ماه مهر منتشر شد، اینگونه آمده است، «کودک باید بتواند در کنار آگاهی درست نسبت به جهان پیرامون خود، همچنان بخندد، قصه بشنود، فیلم ببیند، با قهرمانانش همراه شود و رویا بسازد».

پیام دبیر جشنواره

حامد جعفری در بخشی از پیام خود به تاریخ ۱۱ مهر این چنین نوشته است، «بازگرداندن سینمای کودک و نوجوان به جایگاه شایسته، نیازمند دگرگونی در نگرش و ساختار است. باید فیلم‌سازی برای کودک، یک تخصص معتبر و برخوردار از شأن حرفه‌ای باشد».

برگزاری افتتاحیه معنوی

سی‌وهشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان با حضور مدیران، سینماگران و عوامل برگزاری، در روز یازدهم مهرماه در گلزار شهدا اصفهان افتتاح شد.

برگزاری نشست خبری

نشست خبری سی‌وهشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان با حضور حامد جعفری دبیر جشنواره و اصحاب رسانه، صبح روز سه‌شنبه هفتمین روز از ماه مهر در سالن عباس کیارستمی بنیاد سینمایی فارابی برگزار شد. در این نشست ضمن تشریح بخش‌های جدید جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان، بر تلاش در راستای ارتقای اعتبار این رویداد در میان فیلمسازان تاکید شد.

اهمیت اقتباس در سینمای ایران

کارگاه تخصصی «از قصه تا سینما» با ارائه فرهاد توحیدی فیلم‌نامه‌نویس، بهمن کامیار تهیه‌کننده، کارگردان و وکیل دادگستری، علی‌اصغر عزتی‌پاک نویسنده کتاب «باغ کیانوش»، محمدجواد موحد تهیه‌کننده فیلم سینمایی «باغ کیانوش» و راهبری زهرا محسنی‌فرد پژوهشگر حوزه کودک و نوجوان، در تاریخ هفت مهر برگزار شد.

جشنواره‌ای به وسعت سرزمین مادری

در روز هشتم مهرماه محمدرضا فرجی مدیر امور استان‌های جشنواره اعلام کرد، با استقبال سینماداران در همه استان‌ها، برای اولین بار آثار منتخب دوره سی‌وهشتم در ۳۱ استان کشور روی پرده می‌رود تا در

درآمدی بر یک شروع تازه

رویدادهای مهم سی و هشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

۱۹ مرداد

اعلام پایان مهلت
ثبت نام
تا ۳۱ مرداد

۷ مرداد

برگزاری نشست هماهنگی
با حضور استاندار اصفهان

۲۵ خرداد

انتشار فراخوان

۵ خرداد

انتصاب حامد جعفری
به عنوان دبیر

۲۵ شهریور

برگزاری نشست تخصصی
رده‌بندی سنی

۲۹ شهریور

رونمایی از ۲ پوستر
اصلی و بخش میناب

۳۰ شهریور

انتشار خبر برگزاری
المپیاد فیلمسازی
نوجوانان ایران

۳۱ شهریور

اعلام آثار بخش
مستند کوتاه

۷ مهر

معرفی داوران آثار کوتاه

۷ مهر

برگزاری نشست خبری

۵ مهر

معرفی مربیان نهمین
المپیاد فیلمسازی
نوجوانان ایران

اول مهر

ثبت نام کارگاه آموزشی
«از قصه تا سینما»

۲۰ شهریور

ثبت نام ۱۲۰۰
داور کودک و نوجوان در ۲ روز

۱۷ شهریور

ثبت نام داوران
کودک و نوجوان

۱۷ شهریور

امضای تفاهم نامه
برگزاری جشنواره
کودک در اصفهان

۱۴ شهریور

اعلام جذب و آموزش
خبرنگاران نوجوان

۲۲ شهریور

بازیابی ۱۷۳ اثر خارجی و
انتخاب ۱۷ اثر

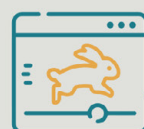
۲۳ شهریور

معرفی فیلم های
کوتاه داستانی

۲۴ شهریور

برگزاری نشست هم اندیشی
شورای سیاست گذاری

۲۵ شهریور

معرفی آثار کوتاه
پویانمایی و
هوش مصنوعی

۱۱ مهر

افتتاح جشنواره
سی و هشتم

۱۱ مهر

پیام رئیس سازمان
سینمایی به جشنواره
و انتشار پیام دبیر

۱۰ مهر

معرفی ۱۱ اثر بخش
مسابقه فیلم های
بلند بین الملل

۱۰ مهر

پیام وزیر فرهنگ به
جشنواره سی و هشتم

نگاهی گذرا به ۱۵ اثر بلند سینمایی سی و هشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

ملاقات رویا با نوستالژی

۱۰

ارتقای فرهنگ، حمایت از خلاقیت، و نوآوری در رسته‌های گوناگون سینمایی در سایه پیوند رویاهای رنگی با نوستالژی را می‌توان از مهم‌ترین شاخص‌های سی و هشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان خواند. این رویداد فرهنگی، فارغ از یک رقابت هنری، بستری‌ست برای بازخوانی و معارفه دنیای کودکان از پنجره هنر سینما با تلاقی تجربه‌های متفاوت فیلمسازان در عرصه سینمای کودک و نوجوان که جلوه اهمیت آن را می‌بایست در پیوند میان هنر، فرهنگ، پرورش و رشد فکری نسل آینده جستجو کرد.

بادبادک‌ها (پویانمایی)

سفر بادبادک‌ها در مسیر نجات جزیره

تهیه‌کننده: الهام ابراهیمی

کارگردان: الهام ابراهیمی

فیلمنامه: امیررضا مافی

چکیده: در آینده‌ای نزدیک، نیرویی بیگانه با فناوری پیشرفته ذهن ساکنان جزیره‌ای در خلیج فارس را تسخیر می‌کند. چهار نوجوان و مربی‌شان با تکیه بر دانش، خلاقیت و پهادهای دست‌ساز، مقابل ارتش ربات‌های دشمن می‌ایستند.

پلک پریشان پروانه

روایتی از الفبای مهر بر ویرانه‌های جنگ

تهیه‌کننده: رهبر قنبری

کارگردان: رهبر قنبری

فیلمنامه: رهبر قنبری

بازیگران: مهدی رحیمی، مهری خوبان، ماهنی فردی‌انور
چکیده: یک استاد ادبیات و همسرش، مجبور به قبول فرزندخواندگی یک کودک بی‌سرپرست می‌شوند.

دو تفنگدار

جست‌وجوی عدالت در میانه تلاطم تقدیر

تهیه‌کننده: مهدی شفیعی

کارگردان: مهدی شفیعی

فیلمنامه: مهدی شفیعی

بازیگران: امیرحسین صدیق، مهدی باقری‌بیگی، حدیث نیک‌رو
چکیده: علیرضا که در کارگاه تراشکاری مشغول به کار است، قصد دارد مبلغی را به بانک ببرد که در میانه راه، مردی موتورسوار، پول او را سرقت می‌کند.

شوتینگا

سفری پرکشش به قلب ناشناخته‌ها

تهیه‌کننده: امیر رحیم زاده

کارگردان: آرش معیریان

فیلمنامه: محمد مسلمی

بازیگران: علی فروتن، محمد مسلمی، حمید گلی، میرطاهر

مظلومی، شهره سلطانی

چکیده: «شوتینگا» داستانی فانتزی و خنده‌دار از سفر دوستان پریناز به جزیره‌ای اسرارآمیز برای یافتن گیاهی کمیاب، میان تمساح‌ها، باتلاق‌ها و رازهای پنهان است..

عروس چشمه

ریشه‌های گم‌شده در میان روایت‌های کهن

تهیه‌کننده: فریدون نجفی

کارگردان: فریدون نجفی

فیلمنامه: فریدون نجفی، سیما تاج‌دینی، آریین رضایی، علیرضا

قاسمی و حمیدرضا خطیری

بازیگران: الناز شاکردوست، دانیال جعفری، محمد بحرانی، نیوشا

احمدی

چکیده: پس از خشک شدن چشمه‌ای که زندگی یک روستای کوهستانی به آن وابسته است، مردم، دایه سالخورده هومان را که زمانی «عروس چشمه» بوده مقصر می‌دانند.

عموی بچه‌ها

نقشی از مهر برای پیوند دوباره قلب‌ها

تهیه‌کننده: علی قائم مقامی

کارگردان: احمد درویشعلی پور

فیلمنامه: محمد درویشعلی پور

بازیگران: داریوش فرضیایی، نعیمه نظام دوست، هومن برق‌نورد،

نادر سلیمانی، ایمان صفا، رامین ناصر نصیر

چکیده: داریوش فرضیایی تصمیم می‌گیرد به درخواست دختر خردسالی به نام جانا، مانع جدایی والدینش شود.

کاکالوتی

پرواز خیال در قلمروی اسطوره‌ها

تهیه‌کننده: حمیدرضا سهیلی

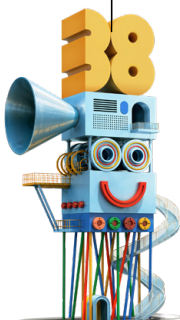
کارگردان: امیراطهر سهیلی

فیلمنامه: امیراطهر سهیلی

بازیگران: امیرحسین رستمی، ارغوان همدانچی، یلدا عباسی،

سهراب سهیلی

چکیده: دختری که از جایگزین شدن با برادر هنوز متولد نشده‌اش می‌ترسد، به دنیای اسرارآمیز پیش از تولد می‌رود تا همراه سه موجود اسطوره‌ای، سرنوشت برادرش را تغییر دهد.

کوچ**سرسختی بی وقفه در برابر طوفان****تهیه کننده:** مهدی مطهر**کارگردان:** محمد اسفندیاری**فیلمنامه:** مهدی مطهر / محمد اسفندیاری

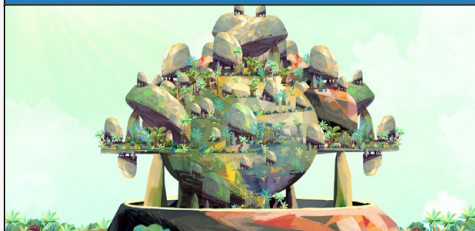
بازیگران: ابوالفضل نگینی، امیررضا سلیمانی، نادر فلاح، محمد فیلی
چکیده: مش حسن، پدر یک خانواده پرجمعیت روستایی، پس از وام گرفتن برای حفظ خانواده، بر اثر سیل و حوادث ناگوار، بدهکار و زندانی می شود. قاسم، پسر ۱۳ ساله اش، همراه دوستانش برای پرداخت بدهی راهی شهر می شود.

گرغی خان**سایه سنگین خشم بر پهنه سبز****تهیه کننده:** مقصود جباری**کارگردان:** ساسان قجر**فیلمنامه:** ساسان قجر

بازیگران: ابراهیم حبیبی، علی الوانی، صبا سعیدی، سانا احمدی
چکیده: گرگی خان جنگل تصمیم می گیرد انتقام خانواده خود را از خرگوش های جنگل بگیرد.

هن جا سوزنی نیستم**ستیز میراث و سود****تهیه کننده:** علی خواجه جوزم**کارگردان:** منوچهر هادی**فیلمنامه:** حمزه صالحی

بازیگران: یکتا ناصر، سوفیا هادی، علیرضا خمسه، یوسف صیادی، یوسف تیموری
چکیده: کارگاه خیاطی بابا حاجت پس از تعطیلی و فوت او، در آستانه تخریب قرار می گیرد. جباری، صاحب ثروتمند یک هایپرمارکت، قصد خرید و تخریب کارگاه و مغازه های اطراف را دارد؛ حتی مهرداد، پسر بابا حاجت، نیز با فروش آن موافق است، اما...

نابغه و دیو سنگی (پویانمایی)**رقص هوش در برابر سنگینی قدرت****تهیه کننده:** سلمان امیری**کارگردان:** رسول آذرگون**فیلمنامه:** رسول آذرگون / اسدالله دیانتي

چکیده: این پویانمایی قصه پنج بچه بازیگوش است که بعد از مقداری شیطنت قول داده اند که دیگر خرابکاری به بار نیاورند. کمی بعد همین بچه ها متوجه یک خطر بزرگ می شوند، حمله دیوهای سنگی!

نگهبانان خورشید (پویانمایی)

سایه قهرمانان باستان بر پهنه زمان

تهیه کننده: مهدی جعفری جوزانی

کارگردان: عماد رحمانی / مهرداد محرابی

فیلمنامه: مهدی جعفری جوزانی، میثم عبداللہی و محمد رضا مصطفوی راد

چکیده: بهرام و جانو با کشف اتفاقی یک کتیبه و بیدار شدن خشیایر،

پهلوان افسانه ای سیستان، وارد ماجرای اسرارآمیز می شوند.

نور

تلاو امید در دل تاریکی

تهیه کننده: کامران مجیدی

کارگردان: علی سرآهنگ

فیلمنامه: نسیم محمدی فارسانی / نسیم سیفی پور

بازیگران: وسام عدنان، شهد فاروق، میثم البطران، مصطفی طالب

چکیده: در سکوت سخن گفت، وقتی همه جا تاریک بود.

ورگاتا (پویانمایی هوش مصنوعی)

تا که برآید از این مهر، به پیر سپهر

تهیه کننده: سید محمد علی داودی

کارگردان: سید میثم سجادی

فیلمنامه: سید میثم سجادی

چکیده: در میان برف و بوران، گیو پسر گودرز، به فراخوان فردوسی از

جهان شاهنامه به ایران امروز پا می گذارد. ایرانی که دوباره در خطر

است.

یک هیاد دنبال

به سوی امن ترین پناه

تهیه کننده: محمد رضا منصوری

کارگردان: سید جواد هاشمی

فیلمنامه: سید جواد هاشمی

بازیگران: هومن حاجی عبداللہی، طوطیا یعقوبی، بهاره گودرزی،

آرزو مرادی، سید جواد هاشمی

چکیده: در روزهایی که حملات هوایی شهر را در وحشت و آشفتگی

فرو برده است، کارکنان یک پرورشگاه تلاش می کنند کودکان را

هرچه سریع تر به خانواده های سرپرست شان، تحویل دهند.

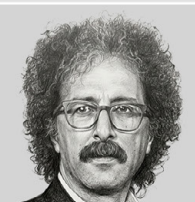
سی‌وهشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان با حضور هفت داور در بخش مسابقه فیلم‌های بلند از تنوع ترکیبی جذابی برای داوری رشته‌های گوناگون آثار بخش یادشده استفاده کرده است. از نویسندگان و کارگردانان با سابقه تا بازیگران و دانش‌آموخته‌های عرصه سینما؛ که البته به این ترکیب متنوع باید حضور یک فیلمبردار کهنه‌کار و تدوینگر مجرب را نیز افزود.

ترکیب

گیتی خامنه
مجری / دانش‌آموخته کارگردانی

جذاب

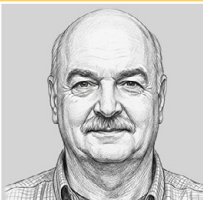
بابک خواجه‌پاشا
نویسنده / کارگردان / بازیگر

جشنواره

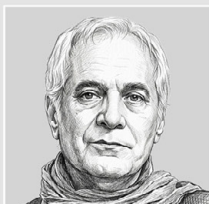
مریم سعادت
بازیگر / عروسک‌گردان / صدایپیشه

سی و هشتم

ایرج طهماسب
نویسنده / کارگردان / بازیگر
عروسک‌گردان

برای

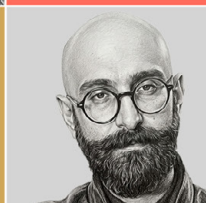
محمود کلاری
فیلمبردار / کارگردان / بازیگر

داوری

شبنم مقدمی
بازیگر / مجری

آثار بلند

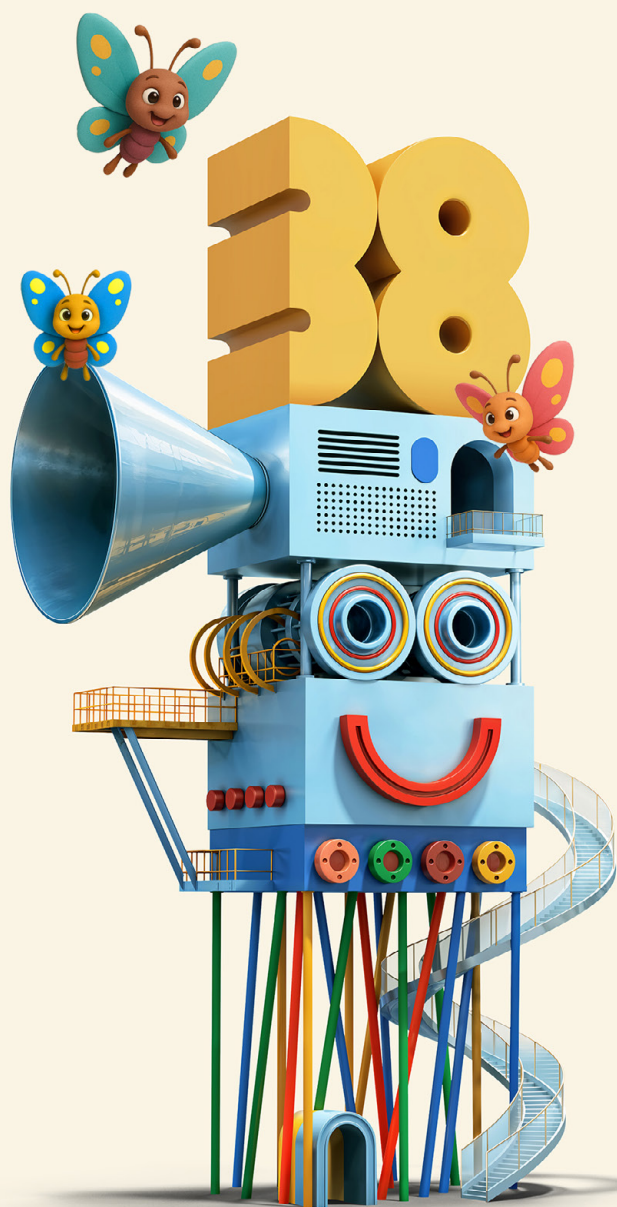

میثم مولایی
تدوین‌گر / دانش‌آموخته سینما

تفاوت‌های جشنواره سی‌وهشتم با سایر ادوار

تقویت جایگاه سینمای آسیا در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان و افزودن بخش هوش مصنوعی را می‌توان در دایره جدی‌ترین بدعت‌ها و تحولات سی‌وهشتمین دوره برگزاری این آوردگاه فرهنگی قرار داد. همچنین حسب وقوع جنگ ۱۲ روزه و نبرد رمضان، سایر تغییرات و گنجاندن نگرش‌های نوین جشنواره پیش رو را باید در چنین موقعیت‌های تلخی جستجو کرد. در نهایت، رویکردهای جدید اتخاذ شده را می‌توان در دایره تلاش‌های مستمر و تدابیر جمعی برگزارکنندگان در راستای همگام‌سازی این رویداد فرهنگی سی‌وهفت ساله با تحولات فرهنگی، اجتماعی، مقاومت و فناوری‌های نوین جهانی قرار داد.

صاحبخانه شدن جشنواره

افزودن جایزه ویژه و دائمی میناب

مرور آثار مرتبط با «جنگ و کودکان»

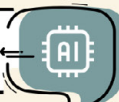
اختصاص جایزه مستقل برای عوامل فنی

تخصیصی‌تر کردن جوایز

تعریف جایزه آثار مبتنی بر هوش مصنوعی

اختصاص جایزه فیلم کوتاه مستند

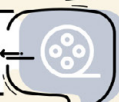
افزایش جدی نقش نوجوانان در برگزاری جشنواره

اهدا جایزه بهترین بازیگر بزرگسال

تقویت زیست‌بوم سینمای کودک و نوجوان

دو برابر شدن آثار ارسالی

ادای دین به جادوی اکبر عبدی

پسر بچه‌ای که در قاب نقره‌ای جاماند

محسن دلیلی | روزنامه‌نگار

تاریکیِ سالنِ سینما، قوانین خودش را دارد؛ آن‌جا نه عقربه‌های ساعت کار می‌کنند، نه آدم‌ها پیر می‌شوند. در تاریخِ سینمای کودک و نوجوانِ این کهن مرزو بوم، اکبر عبدی شناسنامه‌ی همین زمانِ متوقف‌شده و جوانیِ ابدی ماست. برای نسلِ که رویاهایش را روی پرده‌ی نقره‌ای جستجو می‌کرد، عبدی نه تنها یک بازیگر، که رفیقِ شفیق، شریکِ شیطنت‌ها و تجسمِ همان پسر بچه‌ی بازیگوشی بود که در درونِ همه‌ی ما نفس می‌کشید، اما جرات بیرون آمدن نداشت. جادوی او پوشیدن لباس بچه‌ها و نازک کردن صدایش نبود؛ آن‌جا بود که فیزیک و جاذبه‌ی زمین را به بازی می‌گرفت. وقتی در «سفر جادویی»، با آن جثه‌ی درشت از تونلِ زمانِ یک ماشین لباسشویی بیرون می‌آمد، چنان سبک‌بال، رها و پر حرارت می‌دوید که ما به کل وزنِ واقعیت را فراموش می‌کردیم. چهره‌اش هیچ خشکی و قطعیتی نداشت؛ شبیه به خمیری منعطف در دستانِ خیال بود که می‌توانست در کسری از ثانیه بغض کند، بترسد یا با خنده‌ای کش‌دار، به ریش تمام قواعدِ خشک و اتوکشیده‌ی آدم‌بزرگ‌ها بخندد.

او حتی در ترساندن ما هم شیرین و بی‌تکرار بود. وقتی در «دزد عروسک‌ها» گریم سنگین «گنجو» روی صورتش نشست، از این مرد بی‌تکرار فقط یک ضدقهرمانِ ساده مساحت، چه‌آنکه «گنجو» با آن ولع عجیب به دریدن خوراکی‌ها و آن شرارت بی‌قواره، بخشی از کابوس‌های دوست‌داشتنی ما شد. عبدی به ما یاد داد که سینمای کودک، همیشه جای نصیحت و پیام‌های اخلاقی نیست؛ گاهی فقط باید اجازه داد یک کاراکتر اشتباه کند، حریص باشد، نامتعارف رفتار کند تا با تمام نقص‌هایش بتواند انسانیت را بازتاب دهد. اما اگر از میان آن همه هیاهو و خنده‌های ریسه‌دار بخواهیم فقط یک تصویر را در گنجینه‌ی سینما نگه داریم، باید به «چشم‌هایش» خیره شویم. راز بزرگ اکبر عبدی در فرم بی‌نظیر صورتش نبود؛ در برقی بود که ته نگاهش می‌دوید. در پس تمام آن شلوغ‌کاری‌ها، چشم‌های او همیشه راوی یک اندوه خاموش بود؛ اندوه پسر بچه‌ای مهربان که برای پنهان کردن تنهایی‌اش، بلندتر از همه می‌خندد تا سایرین را نیز بخنداند. همین تضادِ غریب میان کم‌دی پرسرصدای بیرون و نگاهِ مغموم درون بود که او را در قلبِ ما جاودانه کرد. باید گفت نیازی به دلتنگی نیست؛ مردی که توانست با هندسه صورت و بدن خود، جاذبه زمین را خنثی کند، هرگز تسلیم زمان نخواهد شد. اکبر عبدی جایی نرفته است؛ او فقط تصمیم گرفته برای همیشه در همان قاب جادویی بماند، به ما لبخند بزند و یادآوری کند که تا سینما زنده است، کودکی ادامه دارد.

برای آموزگاری پرحوصله

پرتره‌زنی که افسانه‌ها را بیدار کرد

صندلی کارگردانی در سینما معمولاً جایگاه تحکم است. نقطه‌ای برای فریاد «صدا، دوربین، حرکت» و مدیریت بی‌رحمانه زمان و تصویر. اما در پشت صحنه فیلم‌های نادره ترکمانی، این صندلی شبیه به گهواره آرامی است که برای خواباندن ترس‌ها و بیدار کردن رویاهای کودکان تاب می‌خورد. در سینمای ما که گاهی بیش از حد درگیر واقع‌گرایی خشن یا تکنیک‌های سرد و بی‌روح زاده فناوری می‌شود، حضور زنی که سینما را امتداد آغوش مادرانه می‌داند، یک غنیمت کمیاب است.

ترکمانی سینما را از دل قصه‌های شبانه مادر بزرگ‌ها بیرون کشید. وقتی سراغ «خاله سوسکه» رفت، غبار از روی یک افسانه قدیمی ایرانی برداشت، به تن آن لباس‌هایی از جنس حریر و موسیقی پوشاند و آن را به ضیافت چشم‌های کودکان آورد. در دنیای دست‌ساز او، «خاله سوسکه» نه تنها دیگر یک حشره تاریک در گوشه مطبخ نیست، که نمادی از ظرافت و زنانگی در یک فانتزی اصیل است. او با این فیلم، همان کاری را با سینما کرد که یک مادر در شب‌های سرد زمستان با قصه‌ها می‌کند؛ ساختن جهانی امن، رنگارنگ و گرم برای کودکانی که آماده رویاپردازی می‌شوند.

این نگاه حمایتگر در «گورداله و عمه غوله» به بلوغ می‌رسد؛ جایی که او یک قصه پراشتاب را به یک جشن عروسی و موسیکال تبدیل می‌کند. در داستان یک کارگردان نا آشنا با روان‌شناسی کودک، چنین قصه‌ای به سادگی می‌توانست به یک تجربه دلهره‌آور تبدیل شود. اما ترکمانی با غریزه‌ای مادرانه، زهر ترس را می‌گیرد. او گورداله باهوش را به مصاف عمه غوله می‌فرستد و به این قهرمان کوچک، جسارت محافظت از خانواده را می‌بخشد، اما جهان فیلم را با ریتم، موسیقی و جادوی عروسک‌ها چنان لطیف می‌بافد که کودک تماشاگر در اوج هیجان، احساس امنیت می‌کند.

آن‌ها که او را می‌شناسند، می‌دانند که مادرانگی برای او یک ژست یا تکنیک هدایت بازیگر نیست؛ ذات رفتار اوست. او پیش از آنکه کارگردان باشد، یک پناهگاه است. با لحنی آرام و چشم‌هایی که همیشه از گوشه‌هایش لبخند می‌چکد، از نابازیگران، کودکان روی صحنه و حتی عروسک‌گردان‌ها مراقبت می‌کند. دوربین ترکمانی، مهربان‌ترین چشمی است که در این سال‌ها به کودکان سینمای ایران خیره شده است.

باید پذیرفت برای ماندگار شدن در ذهن بچه‌ها، کافی‌ست جهان را از دریچه چشم زنی نگاه کنی که می‌خواهد برای بچه‌های این سرزمین، یک قصه خوب تعریف کند. فیلم‌های نادره ترکمانی شبیه به یک پتوی گرم و چهل‌تکه است که روی شانه‌های کودکان ما می‌افتد تا آنان را از سرمای دنیای عبوس آدم‌بزرگ‌ها حفظ کند. اما هنر نادره ترکمانی تنها در شناخت دنیای کودکان مستتر نیست، که او در کنار کارگردان، آموزگار خوبی نیز در شمار می‌آید؛ شاخصه مهمی که خط سیر اصلی آن را باید در المپیاد فیلم‌سازی نوجوانان و حضوری پررنگ و مستمر جستجو کرد؛ آموزگاری با توشه‌ای از شوق و دانش به چاشنی صبر و حوصله...

جشنواره کودک در مسیر پویایی

سی‌وهشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان در مدت شش روز برگزاری و میزبانی از کودکان، سینماگران و آثارشان، برنامه‌ها و رویدادهای متنوعی را به خود دید تا پویاتر از همیشه، طراوت، امید و خنده را مهمان دل‌های کودکان کرده باشد.

۲۰

روز نخست جشنواره و استقبال پرشور مخاطبان

اولین روز نمایش فیلم‌های سی‌وهشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، با استقبال پرشور دانش‌آموزان، داوران نوجوان، خبرنگاران کودک و نوجوان، عوامل فیلم‌ها و اهالی رسانه همراه شد. در اولین سانس نمایش آثار، فیلم‌های «نابغه و دیو سنگی» (ویژه داوران کودک) و «بادبادک‌ها» (ویژه داوران نوجوان) با استقبال پرشور مخاطبان، عوامل آثار و اهالی رسانه روی پرده رفت.

جلسه هم‌اندیشی دبیر با هنرمندان حوزه پویانمایی و هوش مصنوعی

جلسه هم‌اندیشی دبیر جشنواره با هنرمندان حوزه پویانمایی و هوش مصنوعی یکشنبه دوازدهم مهر در کاخ جشنواره برگزار شد. در این جلسه حامد جعفری با هنرمندان حوزه انیمیشن که از شرکت‌کنندگان در بخش‌های مختلف جشنواره بودند، گفت‌وگو کرد. هرکدام از هنرمندان حوزه انیمیشن و فعالان هوش مصنوعی نیز در این نشست صمیمی، مشکلات و معضلات حرفه‌ای کار خود را مطرح کردند.

اکران منتخب آثار در سینماسیار انجمن سینمای جوانان ایران

سینماسیار انجمن سینمای جوانان ایران با هدف توسعه عدالت فرهنگی، منتخبی از آثار کودک و نوجوان حاضر در جشنواره را در مناطق مختلف استان اصفهان هم‌زمان با برگزاری سی‌وهشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، به نمایش گذاشت. سینماسیار انجمن سینمای جوانان ایران با بیش از ۳۰ نوبت اکران،

آیین افتتاحیه معنوی جشنواره در گلستان شهدای اصفهان

مراسم افتتاحیه جشنواره سی‌وهشتم، شنبه ۱۱ مهر با ادای احترام به شهدای کودک و نوجوان اصفهان آغاز شد و حاضران با حضور در گلزار شهدای اصفهان یاد و خاطره شهدای کودک و نوجوان این شهر و همچنین شهدای جنگ تحمیلی ۱۲ روزه و نبرد رمضان را گرامی داشتند. حامد جعفری در سخنانی با گرامیداشت یاد و خاطره شهدای جنگ‌های اخیر اظهار کرد، امید داشتیم شهدایی که در این جنگ‌ها جان خود را فدای ایران و مردم کردند، می‌توانستند افتتاح دوره جدید جشنواره را ببینند. با این حال امیدواریم برگزاری این جشنواره به برکتی برای نسل‌های آینده ایران تبدیل شود تا کودکان و نوجوانان با امید، انگیزه و نگاهی روشن به آینده زندگی کنند و آینده‌ای سرفراز برای ایران رقم بزنند.

تقدیم روز نخست جشنواره به اکبر عبدی

جشنواره کودک امسال، در هر یک از روزهای برگزاری خود یاد و نام یکی از هنرمندانی را گرامی داشت که بخشی از خاطرات سینمایی نسل‌های مختلف را ساخته‌اند. نخستین روز این رویداد به زنده‌یاد اکبر عبدی بازیگر فقید سینما و تلویزیون تقدیم شد. اکبر عبدی از جمله بازیگرانی بود که علاوه بر نقش‌آفرینی در آثار بزرگسال سینمای ایران، حضورش در آثار کودک و نوجوان برای بسیاری از مخاطبان با خاطرات دوران کودکی گره خورده است. همچنین روزهای دیگر جشنواره سی‌وهشتم به عباس کیارستمی، کامبوزیا پرتوی و فرشته طائرپور تقدیم شد.

ستوده‌فر دبیر اجرایی جشنواره و هنرمندانی چون نادره ترکمانی، گیتی خامنه، مهدی جعفری، سهیل موفق، مهین جواهریان، عمارتفتی، بابک نکویی، محمد مسلمی، علی فروتن، حمید گلی، علیرضا استادی، محمدرضا عباسیان، هادی نائیجی، علی کاظمی، ابراهیم شفیعی، سیاوش چراغی‌پور، محمدرضا شریفی‌نیا، فرهاد توحیدی و... همراه بود.

گفت‌وگوی دبیر جشنواره با صاحبان آثار کوتاه و مستند

جلسه هم‌اندیشی حامد جعفری با هنرمندان حوزه فیلم کوتاه، ۱۳ مهر در خانه جشنواره برگزار شد. در این جلسه دبیر جشنواره با هنرمندان حوزه فیلم کوتاه داستانی، پویانمایی، هوش مصنوعی و مستند که از شرکت‌کنندگان در بخش فیلم کوتاه این دوره از جشنواره بودند، گفت‌وگو کرد. هرکدام از هنرمندان و فعالان فیلم کوتاه نیز در این نشست، مسائل حرفه‌ای کار خود را عنوان کردند.

کودکان نابینا و کم‌بینا مهمان جشنواره کودک

علی عباسی، مسئول کمیته امور افراد دارای معلولیت جشنواره سی‌وهشتم، مجموعه فعالیت‌های این کمیته را این‌طور تشریح کرد: «با همراهی بنیاد سینمایی فارابی و مجموعه سوینا، تعدادی از فیلم‌های جشنواره کودک برای این گروه از مخاطبان مناسب‌سازی شد تا کودکان نابینا و کم‌بینا بتوانند به تماشای این فیلم‌ها بنشینند».

نشست حامد جعفری با فیلمسازان بخش مسابقه بلند

جلسه هم‌اندیشی دبیر جشنواره با فیلمسازان آثار بلند کودک و نوجوان جشنواره سی‌وهشتم سه‌شنبه چهاردهم مهر در خانه جشنواره برگزار شد، در این نشست صمیمانه، سینماگرانی چون آرش معیریان، منوچهر هادی، سید جواد هاشمی، مقصود جباری، ساسان فخر، حمیدرضا سهیلی، و... حضور داشتند. هرکدام از هنرمندان حاضر در این نشست، به بیان مشکلات و معضلات حرفه خود پرداختند. مواردی نظیر تمرکز بیشتر بر حضور کودکان و نوجوانان در جشنواره، از نخستین و مهم‌ترین درخواست‌های مطرح شده در این نشست بود.

میزبان کودکان و نوجوانان در حدود هشت منطقه از استان اصفهان بود.

علیرضا خمسه و راه‌توشه‌ای به نام زیبایی

یکی از جلسات المپیاد فیلمسازان نوجوان با حضور علیرضا خمسه بازیگر باسابقه سینما، تئاتر و تلویزیون برگزار شد. خمسه در این جلسه با مثال‌های فراوان از کارنامه کاری خود، نکات قابل توجهی را به نوجوانان علاقه‌مند به فیلمسازی عنوان کرد. او در ادامه، یکی از اساسی‌ترین مفاهیم سینمایی در همه جای دنیا را مفهوم زیبایی برشمرد و گفت: «شما باید بنده زیبایی باشید، حتی اگر می‌خواهید از زشتی‌ها و پلشتی‌ها و فساد بگویید باید از زیبایی بهره ببرید. عنصر زیبایی در سینما، تصویر است. حتماً از عنصر زیبایی در ارکان و بخش‌های مختلف فیلم استفاده کنید».

اولین مجریان نوجوان در نشست فیلم‌ها

در نخستین روز برگزاری جشنواره، چهار نشست خبری با حضور چهار نوجوان به‌عنوان مجری برگزار شد. این برنامه با هدف فراهم کردن زمینه حضور و مشارکت بیشتر نوجوانان در بخش‌های گوناگون جشنواره شکل گرفت. اجرای این نشست‌ها به‌صورت گردشی ادامه داشت و نوجوانان دیگری نیز در روزهای بعد به جمع مجریان نشست‌های خبری اضافه شدند. نوجوانانی که اجرای این نشست‌ها را برعهده داشتند، پیش از این نیز از فعالان و همراهان جشنواره کودک بودند و این بار در جایگاه مجری نشست‌های خبری، در روند برگزاری این رویداد مشارکت کردند.

اعلام برگزیدگان مسابقه بین‌الملل و آثار کوتاه

مراسم اختتامیه بخش بین‌الملل و بخش فیلم‌های کوتاه داستانی، پویانمایی، مستند و هوش مصنوعی سی‌وهشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان با حضور مدیران جشنواره و هنرمندان و اهالی رسانه شامگاه دوشنبه ۱۳ مهر برگزار شد. این مراسم با حضور حامد جعفری دبیر جشنواره، امیر محزونیه عضو شورای سیاستگذاری جشنواره، سیدمهدی سیدین‌نیا مدیرکل فرهنگ و ارشاد استان اصفهان، امیرحسین

سکانس تبادل نظر در سینمای کودک

از چالش دیروز تا چشم انداز فردا

سینمای کودک، درست مثل یک کادر باز، جاییست که در آن خیال اجازه دارد بدون هیچ محدودیتی پرواز کند. امروز، دیگر موضوع ما فقط ساختن کارتون یا فیلمهای ساده نیست. مسئله بر سر این است که چطور میتوان با تکنولوژی و هنر، دنیایی ساخت که رنگهایش با حس واقعی کودک همصدا باشد. باید یاد بگیریم چطور از میان پیکسلها و لنزها، جادویی بسازیم که وقتی فیلم تمام میشود، هنوز در چشمهای کودکان باقی بماند. این یعنی باید بیاموزیم چگونه میان ارتقای فنی و احساس غالب، پل بزنیم تا روایتها از حالت ساختگی خارج شود. هدف این است که سینما، نه یک معلم سختگیر که یک همسفر مهربان در مسیر رشد آنان باشد. در همین راستا و در این فصل تازه، پای صحبت صاحب نظران عرصه سینمای کودک نشستیم تا به دور از هیاهوی جشنواره، نگاهی موشکافانه به مسیر طی شده و چشم اندازهای پیش رو داشته باشیم.

سخت تر از فیلم سازی برای سنین بالاتر است؛ زیرا ظرافتهایی در فیلم سازی کودک وجود دارد که باید رعایت شود. به نظرم فراتر از جشنواره، اصل سینمای کودک و

علیرضا رضاداد: سبد سینمای کودک
سبد رنجوری است

به اعتقاد من فیلم سازی برای کودک و نوجوان کمی

بار نیز مهمان افتخاری این رویداد بودم، اما از ۳۰ سال قبل تا به امروز، خیلی ماجراها در این جشنواره دیده‌ام و می‌دانم چه جایگاهی دارد. به نظرم خیلی از کارگردانان هستند که توانایی ساخت فیلم کودک و نوجوان را دارند، خیلی خوب هم می‌توانند بسازند، اما سراغ کار کودک نمی‌روند. بسیاری از کارگردانان ما هنوز بزرگی جشنواره کودک را درک نکرده‌اند. به این خاطر که بسیاری از آنان دوست دارند آدم‌بزرگ‌ها برای‌شان دست بزنند. درحالی‌که من دوستانی دارم که عاشقانه مشتاق‌اند برای کودکان و جشنواره کودک فیلم بسازند.

مهین جواهریان و شوقی به وسعت جشنواره کودک

زمانی که ما فعالیت خود را آغاز کردیم، انیمیشن هنوز در ایران به شکل جدی پا نگرفته بود. شاید یکی از مهم‌ترین عواملی که ما را به این حوزه علاقه‌مند کرد، جشنواره فیلم‌های کودکان بود. آن زمان نه موبایلی بود، نه امکاناتی برای دسترسی آسان به فیلم‌های گوناگون. اما آن‌قدر به سینما و فیلم علاقه داشتیم که برای حضور در جشنواره، ساعت‌ها زودتر از شروع برنامه به سینما می‌رفتیم. خاطرم هست این جشنواره در سینما فرهنگ برگزار می‌شد و ما گاهی دو ساعت زودتر در صف می‌ایستادیم تا بتوانیم بلیت تهیه کنیم و فیلم‌ها را ببینیم. همین تجربه، زمینه‌ساز آشنایی من با هنر انیمیشن شد. من همچنان مشغول کار هستم و اگرچه در این سال‌ها تجربه‌های زیادی کسب کرده‌ام، اما همچنان دغدغه فرهنگ‌سازی و تقویت هویت ملی کودکان ایرانی برایم در اولویت است. من هم کودکان

نوجوان باید در اولویت قرار بگیرد، آن وقت هر سال تعداد قابل قبولی فیلم خواهیم داشت. سینمای کودک و به دنبال آن جشنواره کودک باید از حالت فصلی خارج و به یک فعالیت در طول سال تبدیل شود. به دلیل اینکه کودکان و نوجوانان در ساختارهای تصمیم‌گیری و حاکمیتی حضور جدی ندارند، نهادهایی که مسئولیت آنان را بر عهده دارند باید مراقب باشند سهم کودکان و نوجوانان در سبدهای گوناگون جامعه فراموش نشود. سبد سینمای کودک و نوجوان، سبد رنجوری است، بنابراین باید تقویت شود. مأموریت و مسئولیت اصلی فعالان و دست‌اندرکاران سینمای کودک و نوجوان، مدیران، فعالان فرهنگی و تصمیم‌سازان و تصمیم‌گیران باید به تقویت سینمای کودک و نوجوان منجر شود.

حاضر و غایب مثل بهرام عظیمی

سابقه حضور من در جشنواره خیلی عجیب و غریب است. تا حالا در جشنواره کودک فیلم نداشته‌ام، اما سال‌ها در این رویداد بوده‌ام. ۳۰ سال پیش، یکی از عوامل بولتن جشنواره بودم و برای بولتن هر روز کاریکاتور می‌کشیدم. چند دوره کارگاه برگزار کردم و بعد هم داور بودم؛ چند

معتبرترین جشنواره‌های بین‌المللی سینمای ایران است و نباید این جایگاه را نادیده گرفت. به همین دلیل امیدوارم شاهد برگزاری مداوم و پویای آن در سال‌های آینده باشیم. مهم این است که جشنواره کودک نیز با قدرت به مسیر خود ادامه دهد. اگر درست به تاریخ سینما و ژانرشناسی نگاه کنیم، می‌بینیم سینمای کودک یکی از پایه‌های مهم رشد سینمای هر کشور شمرده می‌شود. وقتی دوره‌های اوج سینمای ایران را بررسی می‌کنیم، متوجه می‌شویم که سینمای کودک ایران در آن زمان چه شکوهی داشته است. سینمای کودک در جهان آن قدر مهم است که برای نمونه در مقطعی موفق شد هالیوود را از بحران نجات دهد. بنابراین اگر سینمای کودک را جدی بگیریم، در واقع بخشی از آینده سینمای خودمان را نادیده گرفته‌ایم.

مریم سعادت، جذاب مثل جشنواره کودک

راستش به دلیل عشق به عروسک کارم را با کار کودک آغاز کردم. من همواره دوست داشتم برای بچه‌ها کار کنم و زاویه نگاهم این بود که اگر قرار است کار عروسکی نکنم، به آن پروژه کودک، در قالب دیگری کمک کنم. یعنی اصلاً با تصویر یا نیت بازیگر شدن در این پروژه‌ها حضور نداشتم،

و هم فرهنگ سرزمینم را بسیار دوست دارم، به همین دلیل سراغ فرهنگ ایرانی، ادبیات فولکلور و قصه‌ها و شعرهای عامیانه رفتم.

کیانوش دالوند: سینمای کودک همیشه مهم است

جشنواره کودک از آن دست رویدادهایی است که مسئله‌ای مثل تداوم آن اصلاً جای بحث ندارد. این جشنواره یک رویداد فوق‌العاده ارزشمند است و به جرات می‌توان گفت یکی از ارزشمندترین جشنواره‌های سینمایی ایران است، به‌ویژه از نظر جایگاه بین‌المللی و ارتباطی که با نسل آینده برقرار می‌کند. کشور ما در سال‌های گذشته و در حوزه انیمیشن هنرمندان مطرحی داشته است. من اساساً انیمیشن را مختص کودک نمی‌دانم. چیزی که در ایران جا افتاده این است که وقتی می‌گوییم انیمیشن، بلافاصله آن را معادل «کارتون» و اثری برای کودک می‌دانند. انیمیشن یک تکنیک اجرایی برای روایت داستان است. همان‌طور که در سینمای زنده می‌توان داستانی بسیار خشن یا بسیار لطیف روایت کرد، در انیمیشن هم می‌توان گونه‌های مختلف داستان را با این تکنیک روایت کرد. سینمای کودک همیشه مهم است، اما در شرایط دشوار اهمیت آن بیشتر می‌شود. معمولاً در چنین شرایطی کودکان جزو نخستین گروه‌هایی هستند که نادیده گرفته می‌شوند، در حالی که اتفاقاً در همین زمان‌های خاص است که باید بیشتر به آنان توجه کرد.

داریوش دالوند: جشنواره کودک بخشی از چرخه تربیت مخاطب و فیلمساز آینده است

جشنواره کودک فقط یک جشنواره نیست؛ بخشی از چرخه تربیت مخاطب و فیلمساز آینده است. جشنواره کودک از

جشنواره را برگزار می‌کنند گرم. آدم‌بزرگ‌ها به اندازه کافی جشنواره دارند و باید به فکر بچه‌ها بود. در این رویداد خلاقیت و استعداد حرف اول را می‌زند و خیلی از چهره‌های آینده ایران در حوزه‌های هنری، فرهنگی، علمی و حتی سیاسی جامعه، از دل همین بچه‌هایی که در این رویداد شرکت می‌کنند بیرون می‌آید.

آرزوی سهیل موفق برای سینمای کودک

جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان همیشه محلی برای کشف استعدادها، ایده‌های نو و آشنایی با فیلم‌هایی بوده که شاید در چرخه معمول اکران کمتر فرصت دیده شدن پیدا کرده‌اند. از طرف دیگر این جشنواره فقط یک رویداد سینمایی نیست؛ فضایی است که خانواده‌ها، کودکان و فیلمسازان کنار هم قرار می‌گیرند و درباره نیازها و سلیقه نسل جدید گفت‌وگو می‌کنند. اگر بخواهیم بدانیم سینمای کودک ایران به کدام سمت حرکت می‌کند، جشنواره بهترین فرصت برای دیدن این مسیر است. کودک امروز بیش از هر چیز با داستان‌هایی ارتباط برقرار می‌کند که در آن‌ها احساس کند دیده و صدای او شنیده می‌شود. دنیای کودکان امروز با نسل‌های گذشته متفاوت است، آنان پرسش‌های بیشتر و با جهان ارتباط گسترده‌تری دارند و به راحتی با شخصیت‌هایی که باورپذیر نباشند ارتباط نمی‌گیرند. آرزوی من این است که سینمای کودک و خانواده سینمای ایران در سال‌های آینده به جایگاهی برسد که نه تنها در گیشه داخلی موفق و اثرگذار باشد، بلکه به یکی از بازیگران جدی بازارهای بین‌المللی نیز تبدیل شود.

بیشتر می‌خواستم کمک کنم تا یک اثر به سرانجام برسد. من جشنواره کودک را خیلی دوست دارم؛ وقتی می‌بینم در چند روز، مجموعه کارهایی که باید دیده شود را می‌بینم و هجوم بچه‌ها به سالن سینما و شلوغی و شوقی که دارند را تماشا می‌کنم، برایم خیلی جذاب است. اتفاقات جالبی در طول این سال‌ها دیدم که در خاطرم ماندگار شد، اما اتفاقی که تقریباً هر سال شاهدش بودم و هر بار می‌بینم برایم هیجان‌انگیز است، سرزندگی و اشتیاقی است که در چشمان بچه‌ها برای رفتن به سالن سینما موج می‌زند. بچه‌ها وقتی با هم وارد سالن می‌شوند، سروصدای زیادی دارند، تا نگاه‌شان می‌کنی، ساکت می‌شوند و وقتی سمت دیگری را نگاه می‌کنی باز جیغ و داد می‌کنند! یعنی ما هر سال گوش‌مان پر می‌شود از حجم زیادی جیغ عاشقانه!

حسین رفیعی و عشق به رویدادی آینده‌ساز

من همیشه کار کودک را خیلی دوست داشتم و یکی از شانس‌هایم این بود که برای بازی در نقش آقای پدر در سریال «زیزو گولو» کاندیدا شدم. به نظر من جشنواره‌ای در حد و اندازه فیلم‌های کودکان و نوجوانان باید از اهمیت ویژه‌ای برخوردار باشد و همواره باید هوای آن را داشت. کشوری که به کودکان و نوجوانانش توجه کند و برای این گروه سنی برنامه داشته باشد، همواره رو به رشد خواهد بود و در ادامه راه قطعاً موفق می‌شود. اما اگر بچه‌ها را نادیده بگیریم و به آنان توجه نکنیم، قطعاً در آینده به مشکلاتی دچار خواهیم شد. من خیلی ذوق می‌کنم که می‌بینم چراغ رویدادی مثل جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان همچنان روشن است و دم کسانی که این

«دُم‌دراز»، خودم بودم

ابراهیم حسینی

«شهر موش‌ها» نه تنها یکی از موفق‌ترین آثار کودک فارابی، که از موفق‌ترین فیلم‌های سینمای کودک شمرده می‌شود، اثری که نام‌های بسیاری از جمله مرضیه برومند را در خود می‌بیند. او به فاصله دوروز مانده تا آغاز جشنواره ناگفته‌هایی از این فیلم به میان آورده که نگاهی به آن، خالی از لطف نیست. «من خودم» (دُم‌دراز) را خیلی دوست داشتم. چون یک جورهایی خودم بودم، همه‌اش اذیت می‌کرد و سرکار می‌گذاشت، راستش خیلی خودم بودم. این پاسخ مرضیه برومند به پرسشی مبنی بر انتخاب محبوب‌ترین عروسک «مدرسه موش‌ها» است.

او با جذاب و بازیگوش خواندن کاراکتر «دُم‌دراز»، «مدرسه موش‌ها» را فیلم عروسکی عنوان می‌کند که انواع بچه‌ها و کاراکترها در آن حضور داشتند. «برای من جالب است که هر بار وقتی به مناسبتی صحبت از «مدرسه موش‌ها» می‌شود همه فقط از جیلی و طهماسب و معتمدآریا نام می‌برند؛ البته که هر سه، عزیزان من هستند، اما از هنرمندانی چون راضیه برومند، آزاده پورمختار، مجید شناور، مهدی میگانی، مسعود کرامتی، حسن پورشیرازی و خیلی‌های دیگر نامی برده نمی‌شود».

وقتی کامبیز صمیمی‌مفخم را به مرضیه برومند یادآوری می‌کنیم، درحالی‌که هیجان، طنین صدایش را تغییر می‌دهد، می‌گوید، «بله، کامبیز خدایا مرز که طراح صحنه و عروسک‌گردان بود و برای فیلم و عروسک‌ها خیلی زحمت کشید».

در ادامه این گفت‌وگوی کوتاه که قرار بود سمت‌وسوی دیگری پیدا کند، مرضیه برومند باز هم بریاد کردن از هنرمندانی تاکید دارد که در خلق «شهر موش‌ها» و عروسک‌های آن نقش بسزایی داشتند. «گروهی برای ساخت این فیلم زحمت کشیده است. بنابراین وقتی می‌خواهیم از این کاریاد کنیم باید به تمامی آنان احترام بگذاریم. برای نمونه آزاده پورمختار که از نظر من شاید یکی از بهترین صدای‌های عالم عروسکی و آدم عجیبی در هنر صدای‌های گشت».

«شهر موش‌ها» بدون جلوه‌های ویژه و با کندن گودال درست شد. «نه تنها در «شهر موش‌ها» ی یک که حتی در «شهر موش‌های ۲» هم جلوه‌های ویژه فقط در خدمت «بک‌گراند» و موارد این‌چنینی بود. مثلاً برای جایی مثل نمایش شهر از داخل خانه استفاده می‌شد».

«من خودم خیلی «شهر موش‌های ۲» را دوست داشتم، حساب‌شده‌تر ساخته شده است». این پاسخ برومند به نظر ما درباره جذاب ماندن «شهر موش‌ها» در سری دوم آن است که صرفاً نمی‌توان آن را پای حس نوستالژیک نوشت. «در زمان ساخت «شهر موش‌ها» ی یک ما خیلی ناشی بودیم، سینما نمی‌دانستیم! من تأثیر خوانده بودم اصلاً. بعد در تلویزیون هم همیشه یک کارگردان تلویزیونی کنار من بود که گاهی اوقات هم خیلی ناهماهنگ بودیم؛ در تمام روند ساخت مدرسه موش‌ها از دست آن خانمی که سوئیچ می‌کرد اعصابم خرد بود. اما خب در «خانه مادر بزرگه» با شهریار بدیعی تجربه بهتری داشتیم».

مرضیه برومند درباره ورودش به عرصه فیلم‌سازی هم نکات جالبی می‌گوید. «در کش و قوس کار تلویزیونی بود که ما به یک باره آمدم فیلم ساختیم. در نظر داشته باشید که نسبت به تلویزیون، عروسک روی پرده خیلی تفاوت دارد، نورپردازی عروسک فرق می‌کند، دکوپاژ آن متفاوت است، بنابراین نمی‌توانی هرکاری که دلت می‌خواهد انجام بدهی».

با راهبری نوجوانان

نشست رسانه‌ای آثار بلند، متفاوت برگزار شد

نشست‌های خبری آثار بلند سینمایی با حضور عوامل فیلم‌ها در خانه جشنواره برگزار شد. این نشست‌ها که با مشارکت اهالی رسانه و خبرنگاران نوجوان همراه بود، زمینه‌ساز گفت‌وگو درباره ابعاد متعددی از آثار شد.

قاسم روایت می‌شود. آنچه در نهایت مخاطب احساس می‌کند این است که فقط با یک سفر فیزیکی مواجه نیست، چراکه سفر و کوچ، معانی گسترده‌تری دارد». تهیه‌کننده فیلم نیز این‌طور قهرمان کار را معرفی کرد: «افرادی که این فیلم را دیده باشند، قطعاً بر این موضوع صحنه خواهند گذاشت که با کودکی و نوجوانی شخصیت عجیب و غریبی مواجه نیستیم و گویی هر فردی می‌تواند قهرمان باشد».

برای بچه‌های میناب

نشست خبری فیلم سینمایی «یکی میاد دنبالم» به کارگردانی سیدجواد هاشمی یکشنبه دوازدهم مهر با حضور حامد جعفری دبیر جشنواره و گروه سازندگان فیلم در خانه جشنواره برگزار شد. هاشمی در این

«کوچ» و گستردگی معنای آن

نشست رسانه‌ای فیلم «کوچ» به کارگردانی محمد اسفندیاری و تهیه‌کنندگی مهدی مطهر در اولین روز از اکران آثار بلند جشنواره برگزار شد. کارگردان فیلم «کوچ»، درباره اثرش اینگونه توضیح داد. «فیلم «کوچ» در ژانر بیوگرافی، دوره رشد و پیش از قهرمانی حاج

است. این اثر برای مخاطب نوجوان تولید شده است و در نتیجه تصمیم گرفتیم چهره‌ها به شمایل انسانی نزدیک شوند. می‌خواستیم در اجرای این اثر عناصر فانتزی وارد شود، به همین دلیل این تکنیک را انتخاب کردیم و طبیعی‌ست که برخی با شیوه به کار گرفته شده موافق نباشند، چراکه سلیقه در این موضوع تاثیرگذار است».

به دور از کلیشه

نشست رسانه‌ای فیلم پویانمایی «نابغه و دیو سنگی» با حضور رسول آذرگون کارگردان، امیرحسن صفاری مدیر دوبلاژ و یوسف پناهی دستیار تهیه، با اجرای رهام رسولی و آیه مدنی دو مجری نوجوان جشنواره و با حضور جمعی از خبرنگاران نوجوان و اهالی رسانه در خانه جشنواره برگزار شد. کارگردان این پویانمایی درباره شخصیت نابغه چنین توضیح داد: «تلاش کرده‌ایم کلیشه قهرمان باهوش و شکست‌ناپذیر را کنار بگذاریم. نابغه در ابتدا تصور می‌کند، می‌تواند مشکلات را به تنهایی حل کند، اما در ادامه متوجه می‌شود همکاری و همراهی با دیگران می‌تواند راه حل بسیاری از مشکلات باشد».

حفاظت از ایران به دست کودکان

نشست رسانه‌ای پویانمایی «نگهبانان خورشید» با حضور عوامل این پویانمایی از جمله مهدی جعفری تهیه‌کننده اثر، معین کریمی مدیر تولید، امیرحسین صفایی مدیر دوبلاژ، و بنیامین شجاعی کارگردان هنری دوشنبه ۱۳ مهر در خانه جشنواره برگزار شد. جعفری «نگهبانان خورشید» را خود مخاطبان قلمداد کرد و افزود: «پیام فیلم برای مخاطب داخلی و بین‌المللی

نشست صحبت‌های خود را اینگونه آغاز کرد: «فیلم «یکی میاد دنبالم» را برای بچه‌های میناب ساختم. هرچند فیلم ساختن برای آنان بسیار سخت است. به‌نظرم این جنگ سخت‌ترین جنگ دنیا بود و بچه‌های میناب در خاک رویدند و جاودانه شدند. ما فیلم را برای نوجوانان و کودکان ساختم و اگر آنان از کار خوش‌شان بیاید یعنی مسیر را درست رفته‌ایم؛ ضمن اینکه من تلاش کردم با سرودها و ترانه‌ها فضا را بهتر کنم. فکر کنم در تمام دنیا این برای اولین بار است که یک فیلم در وسط جنگ ساخته می‌شود و کاراکترهای کودکی دارد که با شجاعت و قدرت کار حرفه‌ای‌شان را دنبال می‌کنند. پیام فیلم ما هم همین است که بچه‌ها در هر شرایطی زندگی می‌کنند و چه بسا از بزرگ‌ترها هم شجاعت‌تر هستند».

شمایل انسانی «بادبادک‌ها»

نشست رسانه‌ای فیلم «بادبادک‌ها» به کارگردانی و تهیه‌کنندگی الهام ابراهیمی با حضور امیر مهران مشاور کارگردان در نخستین روز از جشنواره برگزار شد. امیر مهران مشاور کارگردان فیلم «بادبادک‌ها» درباره چگونگی نحوه ساخت این اثر گفت: «تکنیک این فیلم بسیار بروز بوده و از نرم‌افزارهای مدرن استفاده شده

برگ برنده‌ای از جنس نور

شست خبری فیلم سینمایی «نور» به کارگردانی علی سرآهنگ عصر روز دوشنبه ۱۳ مهرماه برگزار شد. سرآهنگ درباره ساخت این اثر به زبان عربی صحبت کرد و گفت: «فیلم «نور» در کشور عراق ساخته شده است و پیش از مرحله فیلمبرداری نیز نویسندگان به کشور عراق مراجعه کرده و مراحل تحقیق و پژوهش را انجام دادند. پس از آن من نیز به عراق سفر کردم و با کودکان سرطانی مواجه شدم که سرشار از امید و انگیزه بودند. بازیگر کودک دختر ما یک درصد بینایی داشت و برگ برنده بازیگرهای ما کاراکتر نور بود. دو بازیگر اصلی دیگر نیز اهل کشور عراق بودند.

مواجهه مخاطب با قصه شخصیت‌ها

نشست رسانه‌ای فیلم «دو تفنگدار» با حضور مهدی شفیعی نویسنده، تهیه‌کننده و کارگردان، حامد احمدجو و حدیث نیکرو بازیگران بزرگسال، زهره رفیعی طراح لباس و آراد علیخانی بازیگر نوجوان این فیلم ۱۳ مهر در خانه جشنواره برگزار شد. شفیعی در بخشی از صحبت‌هایش درباره فیلم چنین توضیح داد. «بسیاری از فیلم‌های تاریخی بر پایه یک داستان استوار هستند. این فیلم درباره نوجوانی است که می‌خواهد روی پای خود

مشخص است. نماد شمشیر، امانت سرزمین است و «نگهبانان خورشید» همین بچه‌هایی هستند که قرار است از آن محافظت کنند. پیام بین‌المللی فیلم، حفاظت از ایران به دست کودکان است، چراکه میراث فرهنگی ما چیزی نیست که توسط بیگانگان به غارت برده شود».

این جاسوزنی برای کودکان است

نشست رسانه‌ای فیلم سینمایی «من جاسوزنی نیستم» به کارگردانی منوچهر هادی و تهیه‌کنندگی علی خواجه‌جوزم، با حضور عوامل فنی و علیرضا خمسه، یوسف تیموری، یکتا ناصر و سوفیا هادی بازیگران این فیلم روز دوشنبه ۱۳ مهر در خانه جشنواره برگزار شد. هادی درمورد فیلم اینگونه توضیح داد. «این نخستین تجربه حضور من در جشنواره فیلم کودک است و از اینکه در این جشنواره حضور دارم، خوشحالم. وقتی برای کودک فیلم می‌سازیم، باید از لوازم و ابزارهای دنیای کودک استفاده کنیم تا قصه و حرف اصلی فیلم مطرح شود. ارتباط سوفیا با عروسک فیلم، یک ارتباط صمیمی بود و راهکارهایی را مطرح می‌کرد که نشان می‌داد این اثر برای کودک ساخته شده است».

ساخت آن بیان کرد: «بسیاری از افراد نسبت به تولید فیلم با هوش مصنوعی تصور نادرستی دارند. کار با هوش مصنوعی در بخش‌های گوناگون چالش‌های بسیاری دارد. از همان ابتدا تلاش کردیم این فیلم را با استفاده از هوش مصنوعی تولید کنیم، پیش از آن نیز چند پروژه دیگر را با این فناوری تولید کرده و مراحل آزمون و خطا را پشت سر گذاشته بودیم».

به همین سادگی

نشست رسانه‌ای فیلم «گرگی خان» به کارگردانی ساسان قجر و تهیه‌کنندگی مقصود جباری، با حضور کارگردان، تهیه‌کننده، سانای احمدی، بازیگر فیلم و جعفر موسوی، مدیر فیلمبرداری و با اجرای مجریان نوجوان و با حضور خبرنگاران نوجوان برگزار شد. قجر با توضیح درباره این اثر گفت: «داستان‌های عامیانه برای من بسیار جذاب است. من تلاش کردم یک ایده را ایرانی‌تر کنم و با روایت خودم آن را به نمایش بگذارم. فیلم من اثری ساده است، آنهم در شرایطی که فضای مجازی باعث شده بسیاری از آثار به سمت زرق و برق بروند، اتفاقی که گاهی می‌تواند صداقت را از اثر بگیرد. من به سادگی علاقه داشتم و می‌خواستم روایت و قصه را با همین سادگی پیش ببرم و در عین حال به زیبایی برسم».

بایستد. برای من مهم این است که مخاطب بتواند با قصه شخصیت‌ها مواجه شود. بخشی از این موضوع به زیست شخصی من وابسته است. من در اصفهان زندگی کرده بودم و جنگ را در این شهر تجربه کردم. بخشی از شخصیت من در کاراکترهای گوناگون این فیلم مستتر است و طی سالیان بلند، این قصه‌پردازی‌ها تکمیل و به این فیلم تبدیل شده است».

زندگی عمو پورنگ روی پرده سیم‌گون سینما

نشست رسانه‌ای فیلم سینمایی «عموی بچه‌ها» به کارگردانی احمد درویشعلی‌پور، با حضور کارگردان اثر، نعیمه نظام‌دوست، داریوش فرضیایی و پارسا شکوری بازیگران، محمد درویشعلی‌پور نویسنده و با اجرای ساغر کریمی و رهام رسولی، مجریان نوجوان، و جمعی از خبرنگاران نوجوان در خانه جشنواره برگزار شد. درویشعلی‌پور درباره اثر خود اظهار کرد: «پس از تجربه ۲۵ سال فعالیت و شناختی که از زندگی و شخصیت داریوش فرضیایی، که او را با نام «عمو پورنگ» می‌شناسید، داشتیم، تصمیم گرفتیم بخشی از زندگی او را دستمایه این فیلم قرار دهیم». فرضیایی نیز در ادامه گفت: «این فیلم حدود ۵۰ درصد واقعیت زندگی من است و من در آن تا حد زیادی خودم را بازی کردم. این کار برای من تجربه سختی بود چون پس از فوت مادرم و در یکی از سخت‌ترین شرایط روحی زندگی‌ام جلوی دوربین رفتم».

چالشی به نام هوش مصنوعی

نشست رسانه‌ای فیلم «ورکانا» با حضور سیدمیثم سجادی کارگردان، علی داوودی تهیه‌کننده، زهرا سلیمی نویسنده و احسان مهدی سرپرست گویندگان این فیلم در خانه جشنواره برگزار شد. کارگردان این فیلم در مورد

باشد که در ذهن مخاطبان نوجوان سؤال ایجاد کند. تلاش کردم فیلمی را کارگردانی کنم که در عین داشتن لحن تراژیک، فضای امیدوارانه‌ای داشته باشد. این فیلم دارای مضامین اجتماعی است و با این حال مخاطب در میان تلخی‌ها با لحظات امیدوارکننده نیز مواجه می‌شود. برقراری تعادل میان لحن گزنده و فضای امیدوارانه، به نگاه و سلیقه فیلمساز بستگی دارد. دغدغه من این بود که نوجوانان خود را جای کاراکتر هومان بگذارند و ذهن آنها درگیر بحرانی شود که در فیلم مطرح شده است.

یک نماد، یک جهان

نشست رسانه‌ای فیلم «عروس چشمه» با حضور فریدون نجفی، نویسنده، تهیه‌کننده و کارگردان، فاطمه بحرانی، بازیگر بزرگسال، دانیال جعفری بازیگر نوجوان، آیین رضایی همکار نویسنده و نیوشا احمدی، بازیگر نوجوان در خانه جشنواره برگزار شد. کارگردان «عروس چشمه» درباره اثر خود بیان کرد، «دلیل انتخاب شخصیت‌های نوجوان برای روایت قصه این بود که احساس می‌کنم هر حرف مهمی اگر از زبان کودکان و نوجوانان بیان شود، به دلیل صداقت جاری در آن، بیشتر به دل می‌نشیند. پیام این فیلم تنها محدود به ایران نیست؛ چراکه تمام دنیا با مسئله خشکسالی درگیر است. همین موضوع باعث شد در طراحی قصه، یک آبادی را در نظر بگیرم که خود می‌تواند نمادی از جهان باشد. من تلاش کردم فیلم به‌گونه‌ای

جهان کودک ایرانی

نشست رسانه‌ای فیلم «کاکالوتی» با حضور امیراطهر سهیلی کارگردان، حمیدرضا سهیلی تهیه‌کننده، ارغوان

پیام باید در لایه لای قصه، موسیقی و اتفاقات فیلم منتقل شود». محمد مسلمی نیز درباره شکل‌گیری فضای فیلم گفت: «(شوتینگ) یک قصه با شخصیت‌های فانتزی است. لباس‌های شخصیت‌ها نیز توسط یک گروه حدود ۳۰ نفره طراحی شد تا این شخصیت‌ها برای مخاطب باورپذیر باشند. نسل دیروز با ما زندگی کرده است. در «فتیله‌ای‌ها» دو شخصیت «قاطینگا» و «پاتینگا» داشتیم که ما در این فیلم دو جزیره و دو قبیله برایشان خلق کردیم و همین ظرفیت، زمینه محبوبیت آنها را ایجاد کرد».

تعهد اجتماعی کارگردان

نشست رسانه‌ای فیلم «پلک پریشان پروانه» با حضور رهبرقنبری، نویسنده، کارگردان و تهیه‌کننده، محمد مهدی رحیمی و مهری خویان، بازیگران، ماهنی فردی‌انور، بازیگر خردسال، رعنا الهی‌فر طراح لباس و مجید فردی‌انور، مدیر تولید در خانه جشنواره برگزار شد. قنبری راجع به ساخته خود بیان کرد، «پلک پریشان پروانه» حاصل تمام تجسس‌های من در زمان جنگ است. در تهران، استان البرز و برخی مناطق دیگر به بررسی مناطق خسارت‌دیده پرداختم تا کاری برای مردم انجام دهم. این فیلم حاصل تحقیق و پژوهش مستند است تا بتوانم وظیفه خود را در قبال جامعه‌ای که در آن زندگی می‌کنیم، به جا بیاورم. در واقع «پلک پریشان پروانه» محصول اضطراب شخصی و تعهد اجتماعی من است. فیلم خوب اثری است که مخاطب را به فکر فرو ببرد. فیلم‌های من همچون هشدارهایی برای همه گروه‌های سنی هستند که کاری صورت گیرد تا خنده از روی لبان کودکان محو نشود. من اهل استفاده از کات‌های پی‌درپی در تدوین نیستم، چراکه این موضوع فضا را تحت تأثیر قرار می‌دهد و ممکن است به آن خدشه وارد کند».

همدان‌چی و سهراب سهیلی بازیگران کودک و نوجوان، با اجرای امیرعلی عمادی و هانیه صلواتی، مجریان نوجوان جشنواره و در حضور خبرنگاران نوجوان در خانه جشنواره برگزار شد. کارگردان فیلم «کاکالوتی» عنوان کرد، «بودجه نباید بهانه کم‌کاری در سینما باشد؛ ما باید زبان خودمان را پیدا کنیم و به ژانری برسیم که متعلق به خودمان و متناسب با جهان کودک ایرانی باشد. در جهان کودک ایرانی، علاقه به عروسک و شخصیت‌های عروسکی ویژه است. من تمایل داشتم خودم را در این حوزه که متعلق به فرهنگ خودمان است محک بزنم. کار با کودک و نوجوان بسیار سخت است. در این فیلم تعداد زیادی بازیگر کودک و نوجوان داشتیم و برخی از بچه‌ها برای حضور در فیلم تلاش زیادی کردند. تعدادی از آن‌ها کلاس‌های مختلفی مانند ووشو، آواز و اسب‌سواری را پشت سر گذاشتند».

همچنان تأثیر گذار

نشست رسانه‌ای فیلم «شوتینگ» با حضور آرش معیریان کارگردان، امیررحیم‌زاده تهیه‌کننده، علی فروتن، محمد مسلمی، حمید گلی، مریم خدارحمی، شهره سلطانی، سروش جمشیدی، هلیا امامی، علی کاظمی، دلوین نیک‌رضایی و عطرا طاوسی‌ان از بازیگران فیلم، در خانه جشنواره برگزار شد. معیریان درباره نحوه ساخت این فیلم گفت، «اگر عموهای فتیله‌ای نبودند، این فیلم ساخته نمی‌شد. قصه، رنگ و موسیقی برای این سه شخصیت نوشته شده است. نام این سه شخصیت پس از حدود ۱۵ سال همچنان تأثیرگذار است و حضور آنها به‌طور طبیعی می‌تواند یک اتفاق رسانه‌ای مهم برای فیلم باشد. در استراتژی فیلم کودک باید ابتدا حدود ۸۵ درصد فیلم برای کودک جذاب باشد و او از جهانی که در فیلم خلق می‌شود لذت ببرد و حدود ۱۵ درصد را به پیام اختصاص دهیم. این

ادای دین سینمایی به بچه‌هایی که آسمانی شدند

چهار فیلمنامه برای یک مدرسه

همه ما مدرسه‌ای داشتیم. جایی که به جز تخته سیاه، میزو و صندلی، رویاهایی در گوشه‌ای از آن پنهان بود. اما در یکی از مدرسه‌های این سرزمین، رویاها شکل دیگری به خود گرفت؛ مثلاً رویاهایی که از میان کلاس‌های درس به سوی شکوه شهادت پرکشید. در همین راستا، مسابقه «مدرسه‌ای که می‌رفتم» با کوشش بنیاد سینمایی فارابی برگزار شد؛ رویدادی که نباید صرفاً آن را بازخوانی خاطراتی تلخ قلمداد کرد، چه آنکه تلاش دغدغه‌مندانه‌ای بود در مسیر سینمایی کردن آن راهرو نورانی؛ از کلاس‌های درس میناب تا راه پرتالو شهادت. وقوع جنگ ۱۲ روزه و نبرد رمضان، مدیران بنیاد سینمایی فارابی را برآن داشت تا برای ادای دین به شهدای مدرسه «شجره طیبه» میناب، برگزاری مسابقه فیلمنامه‌نویسی «مدرسه‌ای که می‌رفتم» را کلید بزنند. رویدادی که اردیبهشت سال ۱۴۰۵ با فراخوان بنیاد آغاز شد و با ثبت ۴۲۳ طرح و ایده مسیر خود را ادامه داد. بعد از بررسی طرح‌های رسیده و غربال آن‌ها، در مرحله اول ۴۳ طرح و سپس ۱۳ طرح به مرحله نهایی رسید، و سرانجام نیز چهار ایده از میان تنوع و تعدد ایده‌ها، برای نگارش طرح تفصیلی و تبدیل به فیلمنامه برگزیده شد. توضیحات رئیس کانون فیلمنامه‌نویسان درباره روند همکاری کانون و بنیاد سینمایی فارابی در ارزیابی طرح‌های رسیده به مسابقه فیلمنامه‌نویسی «مدرسه‌ای که می‌رفتم» اینگونه بود که ارزیابی فنی طرح‌ها از همان مراحل نخست به کانون فیلمنامه‌نویسان سپرده شد تا مراحل بررسی به صورت تخصصی پیش برود. حجت قاسم‌زاده اصل در این باره می‌گوید، «از ابتدا برای کانون فیلمنامه‌نویسان مهم بوده است که مواجهه با این آثار، صرفاً شکلی و اداری نباشد. موضوع مسابقه، یعنی روایت فاجعه میناب و کودکان شهید، موضوعی حساس، انسانی و ملی است و نمی‌توان با عجله یا داوری سطحی با آن برخورد کرد. به همین دلیل، همه طرح‌ها در یک فرایند حدوداً یک‌ماهه توسط تیمی پنج‌نفره از اعضای کانون فیلمنامه‌نویسان سینمایی ایران مطالعه و براساس شاخص‌های مورد توافق بین بنیاد فارابی و کانون فیلمنامه‌نویسان ارزیابی شد. ابتدا هر یک از اعضای تیم داوری، طرح‌ها را به صورت فردی

مطالعه و ارزیابی کرد. پس از آن، جلسات جمعی برگزار شد تا درباره آثار، ظرفیت‌های دراماتیک، ایده‌های قابل گسترش، ضعف‌ها و امکان تبدیل هر طرح به طرح تفصیلی و فیلمنامه بحث و تبادل نظر شود. بنابراین انتخاب‌های فاز نخست که شامل ۴۳ طرح از میان ۴۲۳ طرح بود، برآمده از جمع‌بندی کارشناسی محسوب می‌شود».

طبق گفته او، «یکی از نکات مهم این فرایند آن بود که همه طرح‌ها بدون نام و صرفاً با کد از سوی بنیاد سینمایی فارابی در اختیار تیم پنج‌نفره داوران کانون قرار گرفت. این کار برای آن انجام شد که شهرت، سابقه، رفاقت، شناخت قبلی یا هر عامل بیرونی دیگر، بر داوری افراد اثر نگذارد. در این مرحله، داوران فقط با متن مواجه بودند؛ نه نام نویسنده، نه سابقه او و نه جایگاه احتمالی‌اش در سینما. این شیوه باعث شد معیار اصلی ارزیابی، خود طرح، ایده، ظرفیت روایی، جهان‌آثرو امکان تبدیل آن به فیلمنامه باشد».

در ادامه این مسیر، بنیاد سینمایی فارابی در جلسه معرفی چهار برگزیده مسابقه «مدرسه‌ای که می‌رفتم» و چهار منتور و مربی فیلمنامه‌نویسی آن‌ها، میزبان خانواده‌های شرفی، سالاری و حسن‌زاده که مجموعاً هفت شهید داشتند و «محمدآقا» دانش‌آموز جانباز این مدرسه بود. در مجموع سه خانواده از شهدای سرافراز در حمله آمریکا به مدرسه «شجره طیبه» میناب، مهمان بنیاد بودند و با برگزیدگان و مربیان مسابقه فیلمنامه‌نویسی «مدرسه‌ای که می‌رفتم» دیدار و گفت‌وگو کردند.

در نهایت و براساس اعلام حامد جعفری مدیرعامل بنیاد سینمایی فارابی، رضا مسعودی، مهدی سجاده‌چی، داود نجف‌زاده و هانیه بابانژاد، چهار برگزیده داوری تخصصی مسابقه «مدرسه‌ای که می‌رفتم» بودند که طرح‌های اولیه خود را با همراهی فرهاد توحیدی، کمال تبریزی، حجت قاسم‌زاده اصل و هادی مقدم‌دوست، چهار منتور و مربی فیلمنامه‌نویسی نام‌آشنا به طرح تفصیلی و سپس فیلمنامه بلند سینمایی با موضوع شهدای کودک ایران (به ویژه کودکان میناب) تبدیل می‌کنند.

دست به دست هم روی ریل پیشرفت

یکی از اتفاق‌های کم‌سابقه در سی‌وهشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، برگزاری چهار نشست مستقیم دبیر جشنواره با صاحبان آثاری بود که در بخش‌های گوناگون حضور داشتند. این نشست‌ها با هدف شنیدن بی‌واسطه نقدها، شناسایی کاستی‌های اجرایی و محتوایی این دوره و دریافت پیشنهادهای فیلمسازان برای بهبود دوره‌های آینده برگزار شد. حامد جعفری در این گفت‌وگوها پای صحبت صاحبان آثار پویانمایی و هوش مصنوعی، فیلم‌های داستانی کوتاه و مستند و آثار بلند بخش نوجوانان نشست تا تجربه حضور آنان در جشنواره، مبنایی برای اصلاح و ارتقای مسیر دوره‌های بعد باشد.

پویانمایی و هوش مصنوعی

در نخستین نشست هم‌اندیشی، صاحبان آثار پویانمایی و هوش مصنوعی حاضر در بخش مسابقه جشنواره، درباره کاهش حمایت از تولید انیمیشن ایرانی، وضعیت سرمایه‌گذاری پلتفرم‌ها و صداوسیما، ضرورت گسترش تولید آثار کوتاه و بلند و جایگاه هوش مصنوعی در تولیدات سینمایی سخن گفتند. حامد جعفری در پاسخ، هوش مصنوعی را از اقتضائات امروز هنر دانست و تأکید کرد که نمی‌توان فناوری‌های تازه را از مسیر تولید هنری کنار گذاشت. او همچنین با اشاره به تغییر تقسیم کار میان نهادهای سینمایی پس از شکل‌گیری بنیاد ملی پویانمایی، بر ضرورت حفظ و گسترش ظرفیت‌های تولید انیمیشن تأکید کرد و رسیدن به یک مدل اقتصادی پایدار و فراهم کردن فرصت بیشتر برای نمایش و مواجهه آثار پویانمایی با مخاطب را از نیازهای این حوزه دانست.

فیلم‌های کوتاه و مستند

دومین نشست با صاحبان آثار کوتاه داستانی و مستند حاضر در بخش مسابقه برگزار شد و فیلمسازان در آن، مسائل و پیشنهادهای خود درباره جایگاه آثار کوتاه در جشنواره، مسیر حرفه‌ای پس از حضور در رویداد و شرایط بهتر برای دیده شدن این آثار را مطرح کردند. جعفری نیز تأکید کرد که نگاه جشنواره به فیلم کوتاه و مستند، نگاهی حاشیه‌ای نیست و بخش کوتاه می‌تواند نقطه اتصال فیلمسازان جوان با سینمای حرفه‌ای کودک و نوجوان باشد. به گفته دبیر جشنواره، برگزاری چنین نشست‌هایی برای شنیدن مستقیم دیدگاه فیلمسازان، ارزیابی مسیر طی‌شده و شناسایی نقاط قابل اصلاح، ضروری است.

فیلم‌های بلند بخش کودک

در سومین نشست، سازندگان آثار بلند بخش کودک درباره کیفیت نمایش فیلم‌ها، زمان‌بندی نشست‌های رسانه‌ای، حضور مؤثرتر نوجوانان، همراهی با فیلمسازان برای تولید آثار بعدی و ضرورت توجه بیشتر به فیلمنامه سخن گفتند. جعفری در پاسخ، افزایش نقش واقعی کودکان و نوجوانان را از رویکردهای این دوره عنوان کرد و حضور گسترده آنان در داوری و سپردن اجرای نشست‌های رسانه‌ای به خبرنگاران نوجوان را از نمونه‌های این سیاست دانست. او همچنین بر ضرورت تغییر نگاه نسبت به سینمای کودک تأکید کرد.

فیلم‌های بلند بخش نوجوان

چهارمین نشست به صاحبان آثار بلند بخش نوجوان اختصاص داشت و در آن، موضوعاتی مانند کیفیت صدا و نمایش در سالن‌ها، امکان حضور گسترده‌تر عوامل فنی آثار و برنامه‌ریزی نمایش فیلم‌ها در سینماها مطرح شد. بخش دیگری از گفت‌وگو به ضرورت شناخت دقیق‌تر نوجوان امروز و توجه به تغییرات زبان، سلیقه و جهان ذهنی این گروه سنی اختصاص داشت. جعفری نیز بر تلاش جشنواره برای افزایش سهم واقعی نوجوانان در فرآیند برگزاری تأکید کرد و حضور بیش از ۱۶۰۰ داور کودک و نوجوان و فعالیت خبرنگاران نوجوان در نشست‌های رسانه‌ای را از جلوه‌های این رویکرد دانست. او همچنین توضیح داد که برای حضور هنرمندان خارجی، داوران و برگزاری کارگاه‌های بین‌المللی، برنامه‌ریزی‌هایی انجام شده بود که بخشی از آن به دلیل محدودیت‌های پروازی امکان اجرا پیدا نکرد.

راویان مستند

برای اولین بار در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، مستندهای منتخب همراه با نشست‌های تخصصی به نمایش درآمد تا محملی برای گفت‌وگو میان فیلمسازان، کارشناسان و همچنین خانواده‌ها را فراهم کرده باشد. جشنواره فیلم کودک در مسیر تبدیل این بخش به ایجاد گفتمانی تخصصی و اثرگذار تلاش می‌کند.

در بطن جنگ

فیلم‌های مستند «روایت میناب»، «مشق جنگ» و «پنجره‌ها» در باکس سوم بخش مستند به نمایش درآمد. در ادامه، علی خواجه، پژوهشگر تربیت رسانه‌ای به تفاوت میان فیلم برای کودک و درباره کودک اشاره کرد و گفت، «استراتژی انکار درباره جنگ اشتباه است، این کار ما به عنوان فیلمساز است که بدانیم چگونه باید این موضوع را به کودک ارائه داد». عطیه ایزدخواه پژوهشگر سینما و رسانه نیز تاکید کرد، «جسارت و خلاقیت در سینمای مستند زمانی شکل می‌گیرد که تفکر سازنده را هم در مستند وارد کنیم؛ نه به معنای جهت‌دهی، بلکه به این معنا که بدانیم مستندساز با چه تفکری سراغ سوژه رفته است.»

بازی، قدرتمندترین سرگرمی کودک

در نشست چهارم، مستند «زمین ما» به کارگردانی ربیبین بادپر به نمایش درآمد و او درباره فیلمش این چنین عنوان کرد، «این مستند داستان کودگانی بود که خودشان یک زمین فوتبال بزرگ ساخته بودند، اما توپ نداشتند که با آن بازی کنند». در ادامه، گفت‌وگوهایی درباره نیازهای شناختی کودکان توسط محمدرضا عابدی استاد دانشگاه با حضاران شکل گرفت. عابدی گفت، «از دو سالگی کودک نیاز جدی به سرگرمی دارد، نیازی که آن را به شکل بازی نشان می‌دهد. بچه‌ها بیشتر دوست دارند سرگرمی‌های بی‌قاعده داشته باشند. اگر دل‌سوز بچه‌ها باشیم شرایطی را فراهم می‌کنیم که بازی‌های بی‌قاعده انجام دهند».

مشق شب در تنهایی

نخستین نشست با مدیریت زهرا روشن‌دل، با حضور فرزانه کلاهدوزان عضو شورای شهر اصفهان و سیدمسعود آستانداری کارگردان مستند «تنها می‌مانیم» و با محوریت تک‌فرزندی در خانه جشنواره برگزار شد. کلاهدوزان درباره موضوع این فیلم تاکید کرد، «در بعضی موارد چندفرزندی باعث می‌شود بخشی از فرایند تربیت به صورت طبیعی در تعامل میان خود بچه‌ها شکل بگیرد». آستانداری نیز اظهار کرد، «فکر نمی‌کردم مسئله تنهایی تا این اندازه پررنگ باشد. حدود ۸۰ درصد بچه‌ها به نوعی از این مسئله صحبت کردند». در این نشست تاکید شد که خانواده‌های تک‌فرزند در انتخاب شیوه‌های تربیت باید ظرافت‌های بیشتری را رعایت کنند.

سوگ در جهان کودک

مستند «برای کیان» ساخته سارا طالبیان و «کوه راستین» ساخته حدیث جان‌بزرگی در نشست دوم نمایش داده شد و سپس نفیسه صالحی روان‌شناس، نظر خود را درباره چگونگی بازنمایی سوگ برای کودکان و شیوه پرداخت فیلمساز به موضوع مرگ را بیان کرد. جان‌بزرگی نیز توضیح داد، «روستای مستند ما نزدیک یک شهرک موشکی بود و بچه‌ها جنگ را به‌طور کامل حس می‌کردند. سعی کردم زاویه دید آنان را نسبت به جنگ بررسی کنم».

یک تجربه

«بازی جلوی دوربین»، «هوش مصنوعی در مسیر تولید»، «کارگردانی برای سینمای کودک و نوجوان» و «خلق شخصیت ماندگار» در سینمای کودک، چهار کارگاه تخصصی جشنواره سی و هشتم در روزهای برگزاری به میزبانی سالن اجلاس شهر اصفهان بود. کارگاه‌هایی که به ترتیب با حضور هنرمندان و سینماگران، سیاوش چراغی‌پور، امیررضا معتمدی، آرش معیریان و ایرج طهماسب برگزار شد.

۳۸

سیاوش چراغی‌پور:

بازیگر ماندن، سخت‌تر از ورود به عرصه

بازی‌گری‌ست

داد. «ورود به عرصه بازیگری ساده‌ست، اما حفظ آن موقعیت کار دشواری‌ست. من به همه می‌گویم ابتدا خودتان را کشف کنید، خودتان باشید، به اندازه خودتان اتفاق تعریف کنید و به اندازه خودتان پیش بروید. من به عنوان یک جوان شهرستانی که اتفاقاً شهرم در نقشه زیر پونز بود، وارد عرصه بازیگری شدم، کار کردم، تلاش کردم و زحمت کشیدم تا به علاقه‌مندی خود، یعنی بازیگری، برسم. کارگری کردم، کارتن‌خوابی کردم، در چاپخانه کار کردم و سختی‌های بسیاری کشیدم تا بازیگر شوم».

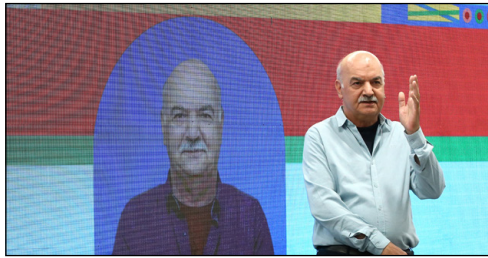
امیررضا معتمدی:

با تکنولوژی نمی‌توان لجبازی کرد

شاید بتوان گفت هوش مصنوعی تلاش انسان برای انتقال بخشی از فرایند شناختی خود است که از موجود زنده به یک سامانه سخت‌افزاری کامپیوتری تبدیل می‌شود. در گذشته می‌گفتند استعداد و پشتکار برای پیشرفت در هر کاری کافی‌ست، اما امروز این عوامل دیگر کافی نیست و باید با هوش مصنوعی آشنایی داشت تا از مسیر پیشرفت عقب نماند. درواقع با تکنولوژی نمی‌توان لجبازی کرد و نمی‌توان جلوی هوش مصنوعی را گرفت. تمام جنبه‌های زندگی کودکان و نوجوانان امروز، در آینده حول هوش مصنوعی می‌گردد. فعلاً هوش مصنوعی برای ما خطرناک نیست، تا زمانی که در حالت AI باشد،

«از نظر من بازیگری در سینما کمی از تئاتر سخت‌تر است؛ زیرا در تئاتر یک بازیگر باید نقش را در سالن جاری کند تا کسی در خودش فرو نرود، جا نماند و ارتباط میان بازیگر و مخاطب حفظ شود. اما در سینما مخاطب تنها یک دوربین است و باید برای یک مخاطب خیالی بازی کرد که به‌نظر من این موضوع کار را سخت‌تر می‌کند. در تئاتر، از ابتدای حضور روی صحنه، تکلیفم با مخاطب مشخص است؛ با آنها ارتباط برقرار می‌کنم، گفت‌وگو دارم و واکنش آنان را می‌بینم. اما در سینما چنین نیست. درباره ضرورت استقبال بازیگر از پیشنهاد حضور در فیلم کوتاه باید بگویم این هوشمندی بازیگر است که اگر بازی در یک فیلم کوتاه به او پیشنهاد شد، آن را بپذیرد. فیلم کوتاه می‌تواند تجربه بزرگی به شما بدهد که فیلم بلند شهادت آن را ندارد. من استاد استقبال از کارهای فیلم کوتاه هستم، بیشترین سود را هم می‌برم. بازی در فیلم کوتاه برکت کار یک بازیگر است».

در ادامه این کارگاه، «عمار تفتی» بازیگر سینما و تلویزیون، درباره راهکارهای ماندگاری یک بازیگر در عرصه بازیگری و اینکه چگونه می‌توان برای سال‌ها در این عرصه باقی ماند و کم‌رنگ نشد، پرسید که چراغی‌پور اینگونه پاسخ

ایرج طهماسب:

هنر، تعریف‌پذیر نیست

«هنر کار سختی است، تعریف‌پذیر نیست، یک امر خاص است و مثل علم نیست که دودوتای آن چهارتا شود. البته به صورت حدودی یک تعریف‌هایی برای آن پیدا کرده‌ایم تا بگوییم هنر چیست اما فرمولی برایش نداریم. ما در دنیای گونه و تیپ زندگی می‌کنیم، همه چیز را دسته‌بندی می‌کنیم تا بتوانیم راحت زندگی کنیم. یکی از کارهایی که برای کار هنری لازم است، فهم گروه‌های انسانی‌ست. برخی شخصیت‌ها ویژگی‌هایی دارند که حتی بعد از آنکه از آن‌ها جدا می‌شویم، یادمان می‌ماند وظیفه ما به عنوان هنرمند پیدا کردن یک نکته جالب در واقعیت است. شخصیت‌ها باید یک ویژگی خاص داشته باشند که یادمان بماند. شخصیت درواقع چیزی درون انسان است که در هر شرایطی که قرار بگیرد آن وضعیت را شبیه خودش می‌کند.

قصه و داستان دو دنیای متفاوت از هم هستند. قصه‌ها تقدیری هستند و به جنگ خوب و بد می‌پردازند، قصه به کلیت یک زندگی و یک ماجرا می‌پردازد، به جزئیات توجه نمی‌کند، مثلاً در قصه یوسف با یک قصه مواجه هستیم چون وقتی یوسف به چاه می‌افتد خداوند نمی‌گوید که چه بر سر یوسف آمده است. در دنیای قصه‌گویی با قهرمان‌ها سر و کار داریم، قهرمان خوب، قهرمان بد، درواقع کلیت ماجرا برایمان مهم است، ضمن اینکه قصه‌ها باید سرانجام خوب داشته باشد، یعنی باید خیر پیروز شود. درحالی‌که داستان، شرح وقایع و جزئیات آدم‌هاست. درواقع مثل خود زندگی است یعنی نه مثبت نه منفی. داستان‌ها به ما روش‌ها و جزئیات را نشان می‌دهند. وقتی تکلیف ما روشن است در پیدا کردن شخصیت هم دست ما باز است، باید بدانیم ما در یک اثر می‌خواهیم آموزش بدهیم یا سرگرم کنیم.

اما ورژن بعدی گزینه AGI است که آن دارای خودآگاهی، خلاقیت و قدرت تحلیل و تصمیم‌گیری در لحظات خاص است که آن مدل واقعا ترسناک و عجیب است.

هوش مصنوعی در حوزه فیلمنامه می‌تواند بررسی کند، ایده و طرح اولیه شما یک ایده جدید و نو یا یک ایده کپی است. این دستیار به شما امکان می‌دهد دسترسی ویژه به پروسه تحقیق و توسعه داشته باشید. همچنین هوش مصنوعی در تحقیق بصری هم می‌تواند به شما کمک کند و فیلمساز می‌تواند قبل از ساخت، جزئیات بصری فیلم را برای شما به تصویر بکشد. به غیر از این‌ها مسائلی همچون طراحی گریم، طراحی صحنه و لباس و... به راحتی و با سرعت زیادی انجام می‌شود و حتی هوش مصنوعی می‌تواند کار یک منشی صحنه را نیز به طور کامل انجام دهد. البته همانطور که گفتیم نمی‌توان با تکنولوژی جنگید و بهتر است هنرمندان این حوزه‌ها کار با هوش مصنوعی را برای بهبود عملکرد خود یاد بگیرند تا از آن به عنوان دستیار تخصصی خود بهره ببرند.

آرش معیریان:

پرهیز از غافلگیری یک ضرورت است

کارگاه تخصصی آرش معیریان با عنوان «کارگردانی برای سینمای کودک و نوجوان» عصر روز سه‌شنبه ۱۴ مهرماه در خانه جشنواره برگزار شد.

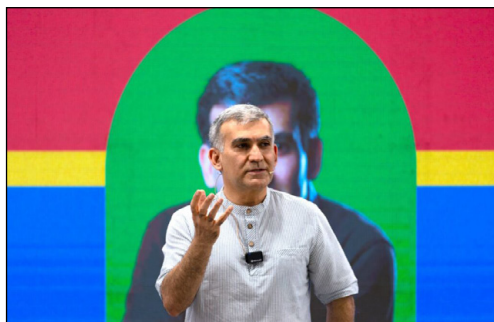
معیریان در این کارگاه درباره موارد گوناگونی از جمله لزوم استفاده از تعلیق در سینمای کودک، دوری از اصل غافلگیری برای کودک و همچنین ضرورت قرابت و فهم کارگردانان نسبت به جهان کودکان سخن گفت. آرش معیریان استاد دانشگاه، کارگردان و تدوینگر ایرانی متولد سال ۱۳۵۰ است. از فیلم‌های او می‌توان به «تصادف»، «ساعت شلوغی»، «زن‌ها فرشته‌اند»، «بامبولک»، «فیتله و ماه پیشونی» اشاره کرد.

داوری آثار ۳۵ نوجوان با خمسه، ترکمانی و معیریان

در مجاورت رویا

در دل تماشای فیلمهای بزرگ، گاه نگاهی به چشمهای کنجکاو و کوچک، آینده سینما را دستخوش تغییرات چشمگیری می‌کند. المپیاد فیلمسازی نوجوانان فارغ از یک رویداد آموزشی، بستریست که رویاهای سینمایی را با لمس دوربین و کاغذ و قلم به واقعیت نزدیک و نزدیک‌تر می‌کند. در نهمین فصل از این داستان کشف و آموزش که اویس طوفانی دبیر و سعید نجاتی مدیر اجرایی آن بود، صدای قدمهای نوجوانان در مسیر تحصیل سینما دوباره بلند شد، مسیری که ابتدای راه خود را با طرح و قصه آغاز کرد و در سی‌وهشتمین جشنواره کودک شکل اجرایی و آموزش عملی پیدا کرد.

در نخستین روز وارد کلاس‌های فیلمنامه‌نویسی شدند تا طرح‌های‌شان را تکمیل کنند. در روزهای دوم، سوم و چهارم، قدم در مرحله تولید، فیلم‌سازی و سپس تدوین گذاشتند تا در یک بازه زمانی فشرده، تجربه‌ای واقعی از مراحل مختلف تولید فیلم را پشت‌سر گذاشته باشند.

این نوجوانان توسط پنج مربی با نام‌های مهدی خرمیان، اشکان چاوشی، زهره زمانی‌خلفو، عماد سلمانیان و سارا طالبیان راهبری شدند و سینماگرانی چون آرش معیریان، علیرضا خمسه و نادره ترکمانی به‌عنوان منتور و داور، این نوآموزان هنردوست را همراهی کردند.

معرفی برگزیدگان در مراسم اختتامیه که با حضور حامد جعفری دبیر جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، علی‌صالحی عضو شورای شهر اصفهان، گیتی خامنه، محمدرضا شریفی‌نیا، حسین قناعت، علیرضا خمسه، نادره ترکمانی، آرش معیریان و جمعی از هنرمندان و نوجوانان شرکت‌کننده در این رویداد برگزار شد، سکانس پایانی نهمین المپیاد فیلم‌سازی نوجوانان ایران بود. تجلیل صمیمانه نوجوانان از نادره ترکمانی به پاس سال‌ها تلاش مادرانه در سینمای کودک و آموزش نوجوانان در المپیاد فیلم‌سازی را می‌توان مهم‌ترین پلان اختتامیه قلمداد کرد. نادره ترکمانی که در میان استقبال پرشور نوجوانان روی صحنه حاضر شد، گفت: «تمام این سال‌ها با عشق و انرژی که شما به من دادید این راه را ادامه دادم. به بچه‌های المپیادی تبریک می‌گویم و توصیه می‌کنم این راه را ادامه بدهید، چون حضور در اتمسفر سینما خیلی خوش می‌گذرد. حامد جعفری نیز که خود به‌عنوان داور و منتور حضور در این رویداد را تجربه کرده بود، تأکید کرد، «به‌واسطه زیستی که در المپیاد داشتم، آن را فرصتی می‌دانم که کمک می‌کند شما با هم همکاری کنید و فیلم بسازید».

المپیاد فیلم‌سازی نوجوانان یکی از مهم‌ترین بخش‌های جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان محسوب می‌شود. رویدادی که بنا به گفته مدیر اجرایی آن از نخستین دوره تاکنون، منشأ اتفاقات ارزشمندی برای سینمای ایران بوده است؛ به‌طوری‌که تعدادی از نوجوانان حاضر در دوره نخست المپیاد، امروز در حوزه‌های گوناگون سینما فعالیت می‌کنند. برخی فیلمساز شده‌اند، تعدادی در زمینه فیلمبرداری فعالیت دارند و حتی افرادی در بخش‌های گوناگون تولید حضور پیدا کرده‌اند. بنابراین این موضوع از نظر خروجی، اتفاق قابل توجهی است که نشان می‌دهد المپیاد در مسیر کشف و پرورش استعدادهای نوجوان تأثیر بسزایی داشته است.

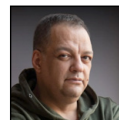
پس از برنامه‌ریزی‌های سال گذشته و در راستای آغاز نهمین دوره المپیاد فیلم‌سازی نوجوانان، فراخوانی برای نوجوانان ۱۴ تا ۱۷ ساله منتشر شد که بر اساس آن، متقاضیان ایده‌ها و فیلم‌های خود را ارسال کردند. در نهایت، پس از بررسی آثار توسط پنج داور، ۳۵ نفر برای حضور در این دوره انتخاب شدند. البته در وهله اول قرار بر آن بود برنامه در تهران برگزار شود، اما به دلیل شرایط جنگی سال گذشته، تصمیم بر توقف موقت المپیاد گرفته شد. سپس با توجه به برگزاری سی‌وهشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، مقرر شد المپیاد امسال همزمان با جشنواره در اصفهان دنبال شود. پس از فاصله ایجاد شده بین المپیاد و جشنواره به‌واسطه فراگیری ویروس کرونا، تصمیمی اتخاذ شد که این دو رویداد در کنار یکدیگر برگزار شود تا نوجوانان منتخب، همزمان با برگزاری جشنواره به اصفهان بیایند و فرایند فیلم‌سازی خود را در این شهر دنبال کنند.

روند اجرایی رویداد هم به این شکل بود که ۳۵ نوجوان منتخب در قالب پنج گروه هفت‌نفره به فعالیت پرداختند. این نوجوانان پس از ورود به اصفهان

پروانه روی شانه

علی افشار را روزنامه نگار

پیش که یک دوره به سکوت گذشت یا ۱۰ سال پیش که به بهانه تفکیک به دو جشنواره کودک و نوجوان، برگزار نشد) ثابت شد نبود این رویداد، چیزی را عوض نمی‌کند و صرفاً «صورت مسئله را پاک کردن» است. و همه، برهان خلف ماجرا را هم دیده‌ایم که در دو سال کرونایی، برپایی جشنواره چقدر انرژی داد یا حالا در این روزها و ماه‌های «بین‌الجنگی»، می‌بینیم رویدادی که باعث شده بچه‌مدرسه‌ای‌ها، آنهم در قلب ایران، دور هم و شاداب، راه بیافتند و در سالن سینما پناه بگیرند، تا چه حد ارزشمند است.

یاد معماران صاحب‌نام جشنواره را گرامی می‌دارم و به متولیان امروز جشنواره امیدوارم، چراکه معتقدم هیچ‌کس نیست که بدون دغدغه انسانی و فرهنگی، بیاید و برای تداوم و روزآمدی این رویداد آستین بالا بزند. جشنواره، برای من از دهه ۷۰ تا همین امروز، پراز خاطره شیرین و برای «سینما» و «نسل جدید مخاطبانش» مثل پروانه روی شانه، رویابخش و مسحورکننده بوده است. همچنان، فارغ از آنچه در پیرامون مان می‌گذرد...

برپایی شکیل و حرفه‌ای و جذاب و «نوجوانانه» سی‌وهشتمین دوره‌اش را به یاد می‌سپارم. تا یک سال بعد...

پروانه. شاپرک. پرواز. رنگین‌کمان. اوج. اوج‌گیری. سینما. سینمای کودک. سینمای نوجوان، اصفهان... «جشنواره» با این کلمه‌ها و واژه‌ها پراز خاطره است برای کودکان و نوجوانان دیروز. و خاطره‌ساز است برای نسلی که به‌زودی زود، فردا را می‌سازند. این‌ها کلیشه نیستند. خیلی عمیق‌اند؛ اگر باور کنیم که به همین سادگی، دیر می‌شود! اگر هیچ چیز هم سر جای خودش نباشد، آنچه کودک و نوجوان را به حرکت درآورد و رنگ‌وبوی ایرانی داشته باشد، اهمیت دارد. مثل فعالیت یا دیدن رقابت‌های ورزشی که در ذات خود انرژی می‌دهد و حال خوب کن است. مثل جشن و جشنواره و سینما که اگر درصدی از مخاطبانش را هم درگیر خود کند، اتفاقی مهم افتاده است.

باید قدر جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان را دانست. به‌خاطر ذاتش، ماهیتش، هویتش. کیفیتش ربط مستقیم به شرایط دارد و روزگار. اینکه کدام کشورها هستند و چه کسانی نیستند، اساساً ربطی به جشنواره و متولیان‌ش ندارد. اینکه ویتترین است یا نه، اینکه می‌تواند برای سینمای کودک مفید و جریان‌ساز باشد یا نه، و این که همه مشکلات بشریت را می‌تواند حل کند یا نه (!؟)، اهمیت ندارد. همین که هست، باید خدا را شکر کرد، چراکه خوشبختانه (مثل همین چند سال

*عنوان یادداشت، ادای دین به فیلم پروانه روی شانه (Unpapillon sur l'ipaupe) «ژاک دوره» / ۱۹۷۸ با بازی ماندگار «لینو وتورا».

کودک و سینما

گیتی خامنه امجری، دانش‌آموخته سینما

به انجام برساند. با این هدف به این فیلم مستند اشاره کردم که به خودم گوشزد کنم وظیفه من در بعضی از مقاطع چقدر سنگین است. بنابراین، من اینجا خودم را مخاطب قرار می‌دهم تا بگویم اگر به هر عنوانی، در هر مقطع هنری و به هر شکلی، قرار است برای مردم و به‌طور خاص برای بچه‌ها کار کنم، امکان ندارد بتوانم زیستی جدا از این مردم داشته باشم، لحظه‌هایم را به شیوه‌ای متفاوت از مردم سپری کنم و بعد ادعا داشته باشم که می‌خواهم یک کار هنری تأثیرگذار به دیگران هدیه دهم. طبیعی‌ست کاری که فیلم انجام می‌دهد، به علت درگیر کردن تمام عواطف و احساسات بشر و تأثیر همه‌جانبه آن، به‌طور معمول از هنرهای دیگر بیشتر است. به این دلیل که شما هم‌زمان از سه مقوله تصویر، موقعیت و هنری چون موسیقی استفاده می‌کنید.

فیلم مستند از واقعیات بهره می‌گیرد و از بازی‌های بی‌تکلف بعضی افراد که می‌توانند به نمایندگی از جانب بشر، احساسات و عواطف را بروز دهند. حالا چرا گاهی فیلم‌هایی که ساخته می‌شود، به‌نوعی با لحظه‌های تو و با زوایای پنهان و گنگ وجود تو گره می‌خورد، به‌گونه‌ای که تحت هر شرایطی، قلبت می‌لرزد، و گاه‌وبی‌گاه تصاویر یا دیالوگ‌هایی از آن را مرور می‌کنی؟ پاسخ روشن است، از این رو که این اتفاق نمی‌افتد، مگر با تکیه به یکی از مهم‌ترین عناصر ساختاری به نام فیلمنامه.

«کمی پیش‌تر، به تماشای فیلمی درباره بچه‌ها نشستم که ناخواسته در شرایط دشواری قرار گرفته بودند. این بار بچه‌های وطن ما، مثل بچه‌های بسیاری از نقاط دنیا، بدون اینکه نقش و انتخابی در اداره دنیا و هستی پیرامون‌شان داشته باشند، ناگزیر بودند بخش‌هایی از سرنوشت اجتماعی بزرگ‌ترهای خود و هم‌وطنان‌شان را تجربه کنند. فیلم از سانحه و حادثه‌ای می‌گفت که سبب شده بود کودکی زخمی شود. همین حادثه، فقط یک بخش از ماجرای استخوان‌سوز و دردناکی بود که این شخصیت با آن مواجه می‌شد. این اثر، یک فیلم مستند بود. بعد از آن، همه درباره این صحبت می‌کردند که حالا، زمانی که زخم‌های جسمی این کودک التیام پیدا کرد، چگونه خبر پرواز پدر و مادرش را به او بدهند.

پس از آن هم نشستی برگزار شد که درباره سوگ بود؛ اینکه چگونه باید یک مقوله دشوار و در واقع خارج از تاب و تحمل کودک، مثل مرگ عزیزان را برای او مطرح کرد. سپس یک متخصص با تأکید بر اینکه سوگ، مراحل گوناگونی دارد، درباره هنرمندانه‌ترین شکل شیوه برخورد با کودک، در موقعیت مواجهه با سوگ، صحبت کرد. حالا از اینجا به بعد، موضوع مربوط می‌شود به همه آن‌هایی که به نوعی در رشته‌های گوناگون می‌خواهند با کودک تعامل داشته باشند. اینجا است که زبان هنر می‌تواند کاری کند که هیچ زبان، بیان و تعامل دیگری نتواند آن را

جشنواره صاحب‌خانه شد

همچنین در کنار سه سالن نمایش، یک سالن مستقل برای برگزاری نشست‌های رسانه‌ای در نظر گرفته شد تا عوامل فیلم‌ها پس از نمایش آثار با خبرنگاران نوجوان و اهالی رسانه‌های جمعی کشور گفت‌وگو کنند. سالن دیگری نیز برای برگزاری کارگاه‌ها و نشست‌های تخصصی جشنواره آماده شد. سالن پذیرایی و مجموعه‌ای از فضاهای جنبی نیز در همین مجموعه شکل گرفت تا بخش‌های مختلف جشنواره بتوانند در یک فضای متمرکز فعالیت کنند.

این زیرساخت‌ها باعث شد خانه جشنواره از صبح تا ساعات پایانی روز محل رفت‌وآمد داوران کودک و نوجوان، سینماگران، عوامل فیلم‌ها، مهمانان و رسانه‌ها باشد تا در ذیل آن، پراکندگی برگزاری ادوار گذشته جشنواره را نیز مدیریت کرده باشد. همچنین حضور ۱۶۰۴ داور کودک و نوجوان در این فضا و تعامل مستقیم ایشان با فیلمسازان، تصویر متفاوتی برای جشنواره ایجاد کرد تا جایی که بسیاری از مهمانان سینماگر، تمهید «خانه جشنواره» و تعامل مستقیم با داوران کودک و نوجوان را مهم‌ترین دستاورد چند سال اخیر جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان بر شمردند.

در عین حال تمرکز فعالیت‌های تخصصی در این مجموعه به معنای محدود شدن جشنواره به یک نقطه نبود. نمایش عمومی آثار در سینماهای شهر و برنامه‌های مختلف جشنواره در سطح اصفهان ادامه داشت و در سطح ملی نیز، دوره سی‌وهشتم مهمان همه استان‌های کشور بود؛ اتفاقی که در طول سال‌های اخیر، بی‌سابقه بوده است.

در نهایت می‌توان گفت راه‌اندازی «خانه جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان» در دوره سی‌وهشتم، یکی از مهمترین اقدامات زیرساختی این دوره است؛ اقدامی که علاوه بر ایجاد انسجام در برگزاری برنامه‌ها، این امکان را فراهم کرد تا بخش‌های گوناگون یک جشنواره سینمایی در فضایی واحد و متناسب با نیازهای حرفه‌ای آن در کنار یکدیگر قرار بگیرند.

یکی از تغییرات مهم در برگزاری سی‌وهشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، شکل‌گیری «خانه جشنواره» در مرکز همایش‌های بین‌المللی اجلاس سران اصفهان بود. مجموعه‌ای که در سایه همکاری بی‌بدیل ستاد جشنواره و شهرداری اصفهان در مدت‌زمان بسیار کوتاهی آماده و تجهیز شد تا بخش مهمی از فعالیت‌های اجرایی، تخصصی و رسانه‌ای جشنواره در یک نقطه متمرکز شود.

انتخاب این مجموعه تنها به معنای تعیین یک محل جدید برای استقرار جشنواره نبود. در مسیر آماده‌سازی خانه جشنواره، بخش‌های مختلف مرکز همایش‌ها متناسب با نیازهای یک رویداد سینمایی تجهیز شد و زیرساخت‌های تازه‌ای برای نمایش فیلم، برگزاری نشست‌های رسانه‌ای و اجرای برنامه‌های تخصصی شکل گرفت.

خانه جشنواره در این دوره سه سالن سینمایی در خود داشت و در یکی از سالن‌ها که در آن صندلی‌های سینمایی نصب شده بود، سیستم حرفه‌ای نمایش و صدا راه‌اندازی شد. سالن اصلی همایش‌ها نیز با تجهیز سیستم صوتی و نصب پرده نمایش، امکان میزبانی از نمایش فیلم‌ها و برنامه‌های جشنواره را پیدا کرد.

در بخش دیگری از مجموعه، یک سالن بلک‌باکس با استفاده از صندلی‌های پرتابل شکل گرفت و سیستم صوت و نمایش در آن راه‌اندازی شد.

از نقش پررنگ نوجوانان تا نمایش فیلم در میناب

جشنواره بین‌المللی کودکان و نوجوانان در سی‌وهشتمین آوردگاه خود، آبستن اتفاقات درخور توجهی بود که نگاهی موجز به برخی از مهم‌ترین آن‌ها خالی از لطف نیست.

جشنواره در شهر پررنگ‌تر شد

هم‌زمان با برگزاری دوره سی‌وهشتم، فضا سازی و تبلیغات شهری جشنواره در اصفهان گسترش یافت تا برگزاری این رویداد تنها به سالن‌های سینما محدود نماند. تلاش برای دیده شدن نشانه‌ها و هویت بصری جشنواره در فضای شهر، بخشی از برنامه این دوره برای نزدیک‌تر شدن جشنواره به شهروندان و مخاطبان کودک و نوجوان بود.

۷۰ خبرنگار نوجوان در متن جشنواره

حدود ۷۰ خبرنگار نوجوان پس از طی فرآیند انتخاب و آموزش، در سی‌وهشتمین جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان فعالیت کردند. این نوجوانان تنها ناظر رویداد نبودند و در تولید محتوا، گفت‌وگو با صاحبان آثار و اجرای نشست‌های رسانه‌ای فیلم‌ها برای نخستین بار، نقش مستقیم داشتند.

یک گام دیگر تا دبیرخانه دائمی جشنواره

موضوع تشکیل دبیرخانه دائمی جشنواره در اصفهان در این دوره به شکل جدی‌تری پیگیری شد. مسائل و موانع موجود با پیگیری حامد جعفری، شهردار و استاندار اصفهان در میان گذاشته شد و ایجاد سازوکاری پایدار با حضور هیئت‌امنا و ظرفیت‌های اقتصادی در دستور بررسی قرار گرفت.

میناب جان ایران؛ میناب جان جشنواره کودک

از ۱۴ مهرماه، نمایش آثار منتخب جشنواره با استفاده از امکانات سینماسیار در میناب آغاز شد. این برنامه با یاد کودکان شهید میناب شکل گرفت تا کودکان و خانواده‌های این شهر نیز هم‌زمان با برگزاری جشنواره در

اصفهان، میزبان آثار دوره سی‌وهشتم باشند. نمایش‌های سینماسیار طی چند روز در میناب ادامه پیدا کرد.

بازگشت سانس‌های فوق‌العاده

استقبال کودکان و نوجوانان از برخی نمایش‌های جشنواره، به اضافه شدن سانس‌های فوق‌العاده انجامید. فیلم «شوتینگا»، «عموی بچه‌ها» و «من جاسوزنی نیستم» پس از تکمیل ظرفیت به سانس فوق‌العاده در جشنواره رسیدند و تا پاسی از شب، نمایش آن‌ها در سینماهای مردمی ادامه داشت.

۱۶۰۴ کودک و نوجوان در جایگاه داور

سی‌وهشتمین جشنواره با حضور هزار و ۶۰۰ داور کودک و نوجوان برگزار شد؛ حدود ۳۰۰ داور بیش از دوره گذشته و صدها داور، بیشتر از ادوار سال‌های دور در این رویداد حضور داشتند. مهم‌ترین جایزه جشنواره نیز با رأی همین داوران اهدا می‌شود.

نوجوانان، پشت میز نشست‌های رسانه‌ای

برای نخستین بار در جشنواره، اجرای نشست‌های رسانه‌ای فیلم‌های سینمایی به نوجوانان سپرده شد. در هر روز، چهار نشست با اجرای چهار نوجوان برگزار شد و این تجربه در روزهای بعد نیز به صورت گردشی ادامه پیدا کرد.

جایزه ویژه و دائمی میناب

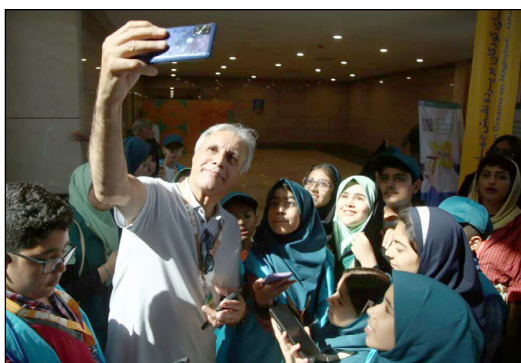
جایزه ویژه میناب برای نخستین بار با تندیس مستقل به ساختار جوایز جشنواره افزوده شد تا برای همیشه در این رویداد ماندگار شود. این جایزه به یاد کودکان شهید مدرسه شجره طیبه و با محور «کودکان و آسیب‌های ناشی از جنگ» تعریف شده و قرار نیست به دوره سی‌وهشتم محدود شود.

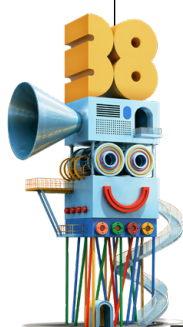

۵۰

جمهوری اسلامی ایران

شهرداری اصفهان

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

نخستین رویداد برگزار شده بعد از وقوع
جنگ رمضان و در شرایط خاص کشور